

[illegible]

Vanta: [illegible] [illegible]

[illegible]

DIARIUM
CHRISTIANUM.

Edur

Dagleg Id-
KVN

Af øllum DROttens Dags-
VERKVM /
Med Samburde Guds Tiju Bod-
orda vid Skøpunar-Verken / og
Miñingu Nafnsins
JESV.

Skrifad og Samsett
Af
Sal. S. Hallgrijme Peturs
Syne / ANNO 1660.

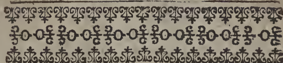
Prickt a Hoolum i Hiallta-Dal Af
Marteine Arnoddsyne / Año 1712.

Psalm. 33. v. 6.

Himenen er þyrer ORD DROTT-
ens giörder/

Og þyrer ANDA hans Munns/ alli
hans Her.

Suñudags Jdkun.

A Fyrste Dagur Vikuñar / er Suñudagureñ / hañ er sa fyrste Dagur Skøpunar verksins. A hønum byriade DRott eñ vor alla Hlute af øngvu Efne / fyrer Ord siins Almættis ad skapa/ med þvi moote sm̃ Moyses greiner Genes. Fyrsta. J Vpphafe skapade Gud Himen og Jørd/ etc. Adur eñ þad ad nockur Dagur vard. Þar næst skapade hñ Lioþed/ z adgreinde Lioþed fra Mirkrunū/ z Dageñ fra Nootte uñe. Þetta var nu þad fyrsta Dags verked DRotteñs.

MIn myn Sæl/ Med þvi þu aſt þeſſu ſkapada Lioſe/ hefur Not og Gagn haft fra þeim fyrſta Deige þinar Fæðingar / allt til þeſſa Tijma/ Þa giætttu ad/ hvad þitt Verk a ad vera nu i Dag/ þar a mote. Þetta Verk giørde DRottenn þier til Nytſemdar og Gagns/ giørdu þvi aptur i Dag þitt Verk til Þienuſtu ꝛ Þocknunar þijnum Gude. 1. Athuga þad / ad Gud ſkapade Lioſed/ ꝛ gaf þad Jørdunne/og þeim Skiepnum ſem ſkapaſt ſkylldu/ til Upplyſingar. Þigg þu þſſa gooda Giof med Þacklæte/ ꝛ lofa og prijſa Lioſſins Skapara. 2. Minnſtu ad fyrſt þad var Guds Verk ad ſkapa Lioſed/ þa ſie þar a mote þitt Verk/ i Lioſinu ad lifa og framganga / ſo ſem þvi vel ſoomer og hæfer.

Þar eru til ſierdeilis ſexſlags Lios. 1. Lios Natturunnar. 2. Lios Gudomleat. 3. Lios Nadarennar. 4. Lios Trwarennar. 5. Lios Nugſkotſins. 6. Lios Dijrdarennar.

1. Lios Natturlegt lyser Lykamanum/ þad packa þu Gude/ og misbrwka þad ecke til Synda og Glæpa.

2. Lios Guddomlegt er Dyrdeñ DRottens/ i hvørre hañ byr/ til hvors Lioss ad eingeñ daudlegur Madur kañ ad kom ast. Geysleñ þessarar Dyrdar er HErr añ vor JEsus/ Lios aß Liose/ hñ er vort Lios/ lysande oss til eilyfs Lyfs/ Þetta Liosed elska þu ollu framar.

3. Lios Nædareñar er Guds Ord/ Þad idka þu/ og epter þvi gacktu fram/ i ollu þynu Lyferne og Athæfe.

4. Lios Trwareñar er stadfast Hiartans Traust/ sem þu epter heilogu Guds Orde/ i Nafne JEsu Christi/ setur a pañ lifanda Gud/ þad nær þu a DRottens Fyrerheitum/ so þad skyne fagurt i goodum Verkum.

5. Lios Hugskotsins er þyn Skynseme/ heñar neittu/ þier z odrū til gagns/ eñ misbrwka hana ecke odrum til skada.

6. Lios Dyrdareñar er eilyft Lyf/ kaittu þig af Hiarta epter þvi længa/

 og

og kappkosta ad neita so hvørs Liossins sm̃ Gud þier giepur/ad þu um̃ siðer nioᵉ ta meiger þess eilijfa Dijrdar Liossins.

J þridia lage higg þu ad/ Gud adᵉ greinde Liosed fra Myrkrunum/ adgrein du eirneñ Verkiñ Liossins fra Verkum Myrkraña/ Verkiñ Liossins elska þu/ og kostgiæf Daglega Nerklædum Liosᵉ sins ad skrijdast. Verkeñ Myrkraña hata þu/ z kasta þeim fra þier/ Tiodu þig vid Liosid Guds Orda / i Liossins Barna Selskap/ so þu verder med þeim Liossins þess eilijfa hlufttakande.

J fiorda Mata hugleid þu þad mijn Sal/ þa Gud leit a Liosed sem hñ hafᵉ de skapad/ þa sa hañ þad var gott/þaug Ord standa vid hvørt DRottens Dagsᵉ Verk/ og þar þad verdur i einum stad undañfelit/ þa stendur þad tvisvar vid hitt añad strax þar epter. Kappkosta þu af øllu Niarta/i Krapte DRottens/ og fyrer Styrk hañs Nadar/ad lifa so i þessu Natturlega Liosenu/og haga so þijnu Skilnings Liose/fyrer Guds Gudᵉ

domlegu

domlegu Liose / epter DRottens Orda Liose / med skiært lioomande Trwar Liose / ad þad verde þyrer Augum DRottens gott hallded og meted / so muntu fyrer hans Naad / þess eilijfa Dijrdarenar Lioss niotande verda.

Mier virdest so sem þad fyrsta Bodorded DRottens hneigest ad þessu hns þyrsta Dags-Verke / þriad lijka so sem Himen og Jord / þa so þyrst myndud / voru so sem Epne z Materia til allra bar aþ myndadra Hluta / So er Otte DRottens / z Elska til hans / Eþne z Vpphaþ allrar Vitsku / og Vndersiofn allra goodra Verka / sem beþolud verda i ollum hinum Bodordunum / og þvi heþur Lutherus sett þyrst i Vtleggingu hvors Bodordsins / þesse Ord: Vier EJGum Ad OTTast Og ELska GVD. Og so sem Liosed upplijser og þagurt giorer / allt hvad þad a skijn / So giorer sꝛn Kyñing þess sanna Guds (þalen i þessum Ordum / EG Er DROTTen GVD Þiñ) eitt stodugt Trwnadar

Traust a hañ/ og øll Good-Verk/ sem giørd verda epter Bodordum DRottens/ lysteleg og þøgur/ þo þaug i sialþu sier veik sieu. Eñ so sem allt er Osynelegt/ Oþagurt og Oæsimlegt i Myrkrenu/ so eru æn Guds Kyñingar/ Guds Otta og Elsku/ z Trwareñar/ øll vor Goodverk þæfist/ Oþogut z Ogilld/ hvorsu kostuleg sem þaug kuña ad sijnast.

Naþned.

DEsse Dagur verdur i voru Mæle kalladur Suñudagur/ og þad epter Heideña Maña Vijsu/ hvoriet ad Solena so sem Gud tilbædu / vegna siñar Fegurdar og kroptugrar Verkunar a Jorduñe/ hvoria þeir og i voru gomlu Mæle/ kolludu Suñu. Þetta Nafned ma gieþa þier gooda Eptertekt.

Fyrst vijsar þad þier i Spædom Malachiæ Spæmañs/ þar verdur vor Herra JEsus kalladur Sool Riettlætesins / Mal. 4. Vid Solena lijker honum og eiñeñ hiñ heilage David/ Psalm. 19.

Þa Samlÿking lætum ockur mÿn Sæl i nockrum Þørtum yþerſkoda.

1. Soleñ er ſu þegurſta Skiepna ſem ber fyrer vorar Sioner/ aþ øllum ſkøpudum Hlutum. JEſus er ſa allra frÿdaſte og fegurſte i ſÿnum Heilagleika og ſkiært ſkÿnande Riettlæte/ i øllum ſÿnum Dmdſemdar Verkum/ bæde fyrer Guds og riett-trwadrar Sælar Augū.

2. Soleñ er ſo ſem Herra z Høþdinge allra Himeñ-Tunglaña/og gieþur þeim øllum Lios og Lioma af ſiñe Byrſu. JEſus er HErra og Høþdinge allra Himneſkra Herſveita/ og aþ hønum haþa þær allar ſÿna Prÿde z Fegurd/ ſo ſem ſÿnum Skapara.

3. Soleñ upplÿſer/vermer og þÿder Jordena/ og giører hana med ſÿnum Il frioþſama. JEſus upplÿſer/ vermer z þÿder vor Steinblindu og Iskølldu Hiortu/og med Ji heilags Anda/giører haū þaug frioþſøm til goodra Verka.

4. Solareñar Kraptur nær lÿka oþañ i Fylſne Jardareñar / mÿkiande

 Froſted

Frosted sem hindrar Sædesins Grooda/ Upgande Sæded/ so pad uppsprette og Avoxt fære. JEsu Christi Kraptur nær og so ofañ vnder Fylsne Jardareñar/ myktiande alla ofur Kiælu Daudans/ eidande Magt Diofulsins/ og hañ lætur alla nidursæda dauda Lykame/ upp aptur rysa / og pa Gudhrædðu eilyflega bloomgast.

5. Soleñ afbrener og uppskrælna lætur Hardlendis Grased / par eingeñ Vøxtr nær ad festast. JEsu Christi Reide-Hite fortærer uñ syder ollum Ogudlegum/ Ydrunar og Trwar-Vøxtalausum Moñum/ sem forskallast z forherdast moote Nadar Skyne ORdtesins/ og forsmaa hans heilaga Ord z Verdskulldan.

6. Soleñ er Prijde Himensins / Frioffgunar Kraptur Jardareñar/ z Vnadsemd Skiepnaña. JEsus er Prijde Einglaña/ Blessan Maññaña/ Vnadsemd Trwadra.

7. Soleñ burtdrijfur Myrkred/ og gledur

gledur med ſijnū Lioma/ þa ſem i Myrk runum villt ꝥara/ og eckert mꝍ ſkijlaſt ꝥyrer heñar Nita. JEſus burtdrijfur Myrkur Syndaña/gledur þa ſiñ i Mot lꝍtis Myrkrunum reika/med Lioma ſiña Nꝍdar-Fyrerheita/og ꝥyrer hañs Aug-ſijn kañ eckert ad vera huled.

8. Soleñ er ſett aꝥ Gude til Teikns og Tijma Adgreiningar. JEſus er ꜹllū Trwudum hid allra viſſaſta Teikn z Merke Guds Nꝍdar z eilijfrar Sꝍ-luhialpar/ aller vorer Lijfs og Dauda/ Medlꝍtis z Motlꝍtis Tijmar/ ſtanda i hañs Vallde.

Sꝍl mijn/ Hvort ſiñ ſiñ þu ſier þa ſkopudu Sool ſkiꝍra uppreña ad Morg-ne Dagſins/ þa lꝍttu þier til Hugar koma/ hvad Herrañ þiñ JEſus mune i ſiñe Himneſkre Prijde ꝥagr vera/þa hñ ad Morgne þeſſ ſijdaſta Dags/ kiemur i Skijum Himens.

Fyrer Soolareñar ꝥꜹgrum Geiſla/ liuka Meñ ſijnū Hwſ-Gluggum upp/ þa verdr Hwſed fagurt/lyſtelegt z ſkiem-telegt.

telegt. Liuktu upp Gluggum Hiarta þyns/myn Saal/ fyrer D. de DRottens/ þa muntu finna og faa þar wt af / eina andlega Himneska Glede og Skemtan.

J annan mata kallast þesse Dagur/ DRottens Dagur/og þad vegna þeirra Stormerkia / sem DRotten a þessum Viku-Deige giordt hefur.

Þad fyrsta/ var Vppbyriun alls Skepunar Verksins / sem adur er sagt.

Þad annad / var Vtleidsla Jsraels Lyds wr Eydemorkune/yfer Aana Jordan/ þa skipteft Vatned i tvent fyrer Almatte DROttens / so Josua leidde Folked/ epter Orkene z Nadarstoolnū/ þurrū Footum þar i giegnū/ inn i Canaans Land.

Þridia/var Jnnreiden JEsu Christi i Borgena Jerusalem a Palma Suñudag/ svo sem Josua a Palma Suñudag/ foor mz Jsraels Lyd yfer Jordan/1510. Aarum þar fyrer.

Fiorda/var dyrdarleg Vpprisa JEsu Christi fra Daudum/ hvors vegna hann hellst

hellst ber þia Nafn/ ad kallast DRottens Dagur.

Fimta var sw mikla Openberan þrar Spadoms Sioonar hins heilaga Johañis / sem hañ um skrifar i Openberingar Bokeñe.

Siotta er Kieñing Orda DRottens/ sem oss verda kieñd og opeñberud / nu a hvoriu Suñudeige / og JEsu Christi Lijkama og Bloods Nlutteknng.

DRotteñ skapade Nimen og Jord / fyrst a eiñu Suñudeige/ JEsus endurskapade oss/ z giordest sialfur vort Lijfs/ Nadar og Dyrdar Lios / a sijnu Uppisu Deige / og svo sem eirn himneskur Josua og Hertoge Lijfsins/ leider hñ oss med siñe Uppristu/ þurrañ/ sliettañ og hættulausañ Veg / giegnum Daudañs Flood til Nimnarijkis. Og fyrer Kieñingu sijns heilaga Ords/ iñkiemur hñ i vor Niartans Nerberge / og opeñberar oss Leyndardoma Guds Rijkis.

Mijn Saal/ miñstu þessara DRottens Stoormerkia a þessu Deige / z verk

þacklæt. DROttne er þesse Dagur eyghadur/ Taktu hñ ecke fra honũ mijn Sal/ Ræntu ecke DRottenñ sijnu. Lat tu hñ ecke verda þier aþ þiñe Tilstoþnan/ neirn Dioþuls Dag/ þiona þu ecke Dioplenũ mz illu z Ogudlegu Athæþe/ Prætum/ Deilum/ Bakmælge/ edur oþmikellre Astundan holldlegra Niegomaskapar Leika/ þvi þsse Dagur er Drottens / honũ eigũ vier ad sijngia z spila i vorũ Hiortũ/ og yþer allt fram̃/varastu Guds Ord ad þorsmaa nie þorsooma / þvi þess mun DRottenñ þunglega heþna a sijnũ Dijrdar Deige / sem hier er skam̃arlega giordt a hañs Þioonustu Deige : þess hlijtur Madur med Sorg ad sakna a Deige Reideñar/ sem hañ fyrer Holldsins Fijsnar saker þorsoomar a Deige Nadareñar. Holldsins þarþleg beþolud z leyþd Verk/ giordu a þm̃ sex Vyrku Dogum / eñ DRottens Verk giordu / z lat þier þau um̃hugad vera ad giora a þssũ DRottens Deige. Eñ þad kallast Verk DRottens / ad heyra

Guds

Guds Ord / elska þ og ïdka / og ødrum kieña / Naunganum naudstoddū ad biarga / Gud ad lofa og prijsa / og honum Packer ad giøra i Søfnude DRottens / añadhvort med Lijkamanū þar staddur (hvad ecke ælle viliande ad forsoomast) edur med Hiartanu / fyrer Gude a Himnum / hvad ei helldur ma gleimast / hvar sem Lijkameñ er staddur. Þa muntu fa ad hallda eirn eilijfañ DRottens Dag / med øllum Guds Børnum i Himnarijkis Dyrd og Glede.

JESUS.

Mñ elskulege / blessade HErra JEsu / þu ert sañarlega sa dasamlege Verk-Meistare þijns Himneska Fødurs / i øllu Skøpunar-Verkenu / þvi an þijn er eckert giørt hvad giørt er / þu ert þo ecke ad eins Lioossens Verk-Meistare / helldur og eirneñ þa ertu sialfur þ sama Lioos / sem upplijser alla Meñ sem koma i þeñañ Heim / þu medkieñer þ sialfur / seigiande /

de: Eg er Lioos Heimsins / þu hefur þær fegurstu Liossens Tegunder i þvi/ ad Liosed skyn openberlega fyrer øllu / og bañar øngvum syna Byrtu. JEsu Christe/ miñ DRottenn/ þu lyser øllum sem þ girnast til eilyfs Lyfs/ þvi skipar þu og øllu til þyn ad koma/ z þar uppa hieckstu fyrer øllu openberlega naken / mz wtbreiddu Fadme a Krossenu/ so aller mætte þiñar Nædar niota/ so eg s adrer.

Liosed er sw fegursta Skiepna. HErra JEsu / þu ert sa fegurste og prydaste a medal Mañaña Sona / J Reitlæte/ Sakleysi/ Almætte/ Næd z Myskunseme. An Liossens syneft eingen Hlutur fagur. An þyn miñ HErra JEsu / er eingen Hlutur fagur / allar Holldsins Vellystingar / og allt Holldsins Eptirlæte og Heimsins/ er an þyn Ofagurt/ Oinstelegt og Skadlegt / og øll Good-verk Onyt.

Aller glediast vid Liosed. HErra JEsu/ þu ert Lioos myns Hiarta/ vid þig eirn gledst myn Sorgbitna Sal og Samvitska. Mirk-

Myrkrañа Ogn og Skielfing/ fliſt fyrer Tioosenu. Oll ſu Ogn z Hrædſla ſem mier ſtendur af mӱnum Syndum og Myrkrañа Verkum / flӱr wr mӱnum Huga/ þa eg fæ þig riettelega ſiedañ / miñ goode JEſu/ aller meiga þeir vera Ottalauſer/ ſem þig ſier nælægañ ha‑fa/ þu bleſſada ſkӱnanda Nagnadar Lios.

J Lioosenu þeckia Meñ ſig og adra/ Miñ Herra JEſu/ þa eg ſie þig i þiñe heyſku Kvol z Pӱnu/ þa ſie eg þar miñ Speigel/ hvad eg munde hafa att veg‑na miña Synda/eilӱflega ad lӱda. Þar ſie eg og lære ad þeckia þiñ himneſka Fodur / z hӱs heitu Hiartans Elſku til mӱn/ ſvo ſem þu ſialfur þar um talar / Joh. 3. So elſkade Gud Heimeñ/ ad hñ gaf wt ſiñ Eingieteñ Son/ etc.

Meñ falla ſier ecke til Skada / þa þr epterfylgia Lioosenu. Eingeñ fellur ſa i eilӱfa Glotun/ ſm þier miñ HErra JEſu epterfylger / þvi þu giefur þeim ollum eilӱft Lӱf ſem a þig trwa.

J Lioosenu rata Meñ þñ rietta Veg.

HErra JEsu/ þu ert Begureñ/ Sañleikureñ og Lijfed/ Eplaust ratar sa rietta Leid giegnū allar Eymder/og sialfañ Daudañ / iñ i þa himnesku Glede z eijfft Lijf/ sem þier epterfylger.

3. J Liooſenu sia Meñ þ̃ mæd var hulled. J þier HErra JEsu/ siaum vier þau heitu Myskunar Ydur vors Guds/. J hvorium þu hefur vitiad vor / so sem eitt skiært Lioos/ uppruñeñ af Hædum / Luc. 1. Hvør man þijn hefdu ad Eilijfu øllu Mañkynenu huleñ vered/Og i þier siaum vier alla Leynda Dooma Guds Rijkis / um̃ vora Sæluhialp / hvørier mædur voru øllum Heime dulder.

Liooſed þverrar ei nie mijnkar/ misser z ei helldur neitt af siñe Byrtu/hvørsu mørg Lioos sem aþ þvi einu kveikiast. HErra JEsu/ Yþer hvørsu marga sim̃ þu myskunar þig/ þa lijdur þo þijn Myskun og Giædska øngva Skierding / og hvad margar Skiepnur sem þu forser-gar / þa eru þijn Audæfe ecke ad miñe/ þvi þar er noogleg Næd hia þier / og

Nægd

Rægd Fagnadareñs / til þiñar hægre Handar. Miñ HErra JEsu / lættu mig þijna vesølu ⁊ alls þurfande Skiep nu/ fæ og ødlast Nyt/ Gagn ⁊ Glede / af øllū þessū þijnū dijrdarlegū/ fullkomnum/ himneskū Liooss Tegundum/ hier stundlega mier til Leidriettingar ⁊ Huggunar/ añars Heims eilijflega mier til Glede/ eñ þier til Dijrdar.

DRottiñ JEsu/ þu adgreinder Myrkred fra Lioosenu i Skøpuneñe. Eins giørder þu i þiñe Kieñingu / þad mæ siæ i þijnu Samtale vid Nicodemum / þar þu seiger / Ad þeir sem illa giøra / hafe Lioosed / hafande Myrkur Hræsneñar/ so sem Skijlu siña Illverka. Eñ þeir sem Sañleikañ giøra / koma til Liooßens/ þvi þeir skamast sijn ecke fyrer sijn Verk / med þvi / þo ad nockud meige a þeim vera Brestott/ Boged eda Hlyckiott/eda i nockru Ofullkomlegt eda Ofagurt/ þa bætest þ allt/ riettest/ fegrast ⁊ forbetrast af Liooma þijns Riettlætis og þiñar Forþienustu.

Miñ HErra JEsu / Giefdu mier bæde i Lærdoome og Lifnade ad gieta skynsamlega adgreint Lioosed fra Mirk-tunü / svo eg seige ecke þ Gooda Vondt / nie þad Vonda Gott / og ad eg aflegge Verken Mirkrana / en Jklædest Her-klædū Lioossens. Þu adskilder HErra JEsu / Dagen fra Nootturie / so Mad-uren skylde a Deigenū viña / z af Dags-viñūne þreittur / a Noottuñe hvijlast. Dædsamleg eru øll þijn Verk / øll eru þau i Mijskun z Sañleika. Lof / Þack-er og Heidur sie þier / fyrer alla þijna Giædskulega Vorkunseme og Mijskun-samlega Fyrerhyggiu. Miñ DRotten JEsu / Eg veit ad svo sem sa fyrste Dagur / hafde bæde Morgun z Kvølld / z epter þiñe Skickun kom Mirkred apt-ur i staden Lioossens. So verdur og Daaur miñar Æfe / sitt Kvølld ad ha-fa um sijder. O HErra JEsu / lættu þa Umbreiting Lioossens mijns Natt-urlegs til Daudans Mirkurs / ski-epter þijnu Orde / og epter þiñe Skick-

un-

un. Vardveittu mig fyrer illū z skam-
arlegū / oþꝛaſtarlegū / Oþorvarandis
Dauda. Þu lietst añañ z hiñ þridia
Dageñ/ aptur færa þ fagra Lioos yper
Verolldena/ eñ a þm̄ fiorda Deigenum
vard þad eñ fullkomnara / þa bæde lyſte
Soleñ/ Tungled z Stiørnurnar. Fag-
urt er þ Natturlega Liooſed / þo hlÿtur
þad i Daudanū ad formirkvaſt. Fagurt
er Liooſed Skynſemeñar/ þo verdur þ ad
ſolna. Lyſtelegt er Liooſed Augnaña/
þo verdur þad ad fôrblindaſt / Ja/ allt
ſlocknar þ er i Daudanū. Þad þriggia
Daga Liooſed hlÿtur ad þverra/ eñ þad
fiorda Dags Liooſed lioomar ad Eilÿfu/
þa þu miñ HErra JEſu verdur vort ei-
lÿft lioomanda Lioos / og Sool i Vpp-
riſuñe vorre/og ſÿdañ til Eilÿfdar/ þar
liooma þeir Riettlætu i krÿngū þig / ſvo
ſem lÿſande Stiørnur ad Eilÿfu. J
þre Sælu Von / lættu mig miñ HErra
JEſu epter Orde þÿnu gladañ i Fride
fara. Þu ſæſt HErra JEſu / ad
Liooſed ſem þu hafder ſkapad/ var gott.

Allqttu nu þ veika Trwar Liooskorned/ sem þu hefur sialfur þyrer þiñ heilaga Anda / i mqnu Hiarta kendrad / svo ad þad verde aþ þier Gott hallded. Gior du Skilnings og Skynsemdar Lioosed mitt gott fyrer Augum þijns himneska Fødurs / med þiñe Medalgaungu / og blessa þu mier Dagsins / Lioossens og Soolareñar Lioos og Liooma / og leid mig uñ sijder til þss eilijfa gooda Lioos sens/ miñ goode HErra JEsu /

AMEN.

Mannudags Jdkun.

A añar Dagur Vikuñar/ er Mannudagureñ / A hønum var þad Verked DRottens i Skøpuneñe / ad giora Festing Him ensens / med hvørre hañ Adskilnad giørde/ a millum Vatnaña / þeirra sem under Himnenum eru / og hiña sem eru yþer Festinguñe.

Þar

Ar a moote mijn Sæl / skal nu i Dag vera þitt Verk. Fyrst/ Ad þu æsimer og lijter Himenenn upp yþer þier / hvor ad er eitt þagurt z for prijdelegt DRottens Handa Verk/ Jeg vil ælijta Himenenn / þad Verked þinna Handa/ sagde David/ Psalm. 8. Nu Dæme eigum vid ad fylgia. DRotten sialþur skipade Abraham ad lijta upp til Himens / þa hann pieck Fyrerheited/ umm Margþiolda sijns Sædis. Lijttu z lijka til Himens / mijn Sæl/ og lærdu þann/ sem hn hefur skapad/ ad Ottast/ so sem Almattugann HErra/ og elska sem einn goodann Fodur/ hvor ed eitt soddann þagurt Tialld utbreidde / yþer þijnu Hoþde / og varnar þar med þim efre Votnunn yfer þig ad falla/ so þau meiga ecke dreckia þier / helldur skamtar hn good-giarnlega oþann til þijn/ Himensins Regned / sem þier z ollum Skiepnum til Nota og Þarfenda / vokvar og þriooþgar Jordena/ z þacka þu so milldum z good-giornum Forsorgara. Þar med þa gled

þig i þÿnu Hiarta / af Tilhugsun þess eilÿfa Lÿfsins / hvad hafe Gud so for-prÿdelega Tialldad yfer þÿnu Høfde i þessu þÿnu eymdafulla z auma Lÿfe / sem kallast maa eitt Prældooms Hreyse / hvad miklu prÿdelegar mun hñ þa Tiall da bæde yfer þier z krÿngũ þig / i þvi eilÿfu Dÿrdeñe / sm̃ med riettu maa kall-ast JEsu Christi Brwdar-Hws ? Siaa þu z gaumgæf / mÿn Sæl / hvad fag-urt Tialld DRottẽ breider yfer þig / þier bæde til Gagns og Virdingar. Breid þu þar a moote under hañ þÿna Hiartans audmiuka Nÿdne z Audsveip ne / so sem Israels Meñ breiddu sÿn Klæde under Christum / hm̃ til Æru og Pocknunar. Giæt og ad / hvad farse-legañ Vokva DRottẽ sender þier af Himnũ ofañ / Send þu hoñũ aptur ilm ande Vokva þiña heitra Ydrun' Tara / audmiukrar Bænar / og Hiartanlegrar Þackargiordar.

Þar næst athuga þu / mÿn Sæl / ad DRottẽ adskilde þau efre Votneñ fra

þm̃

þm̃ nedre/ z ſette eina Obiþañlega Feſt-
ing þar i midle. J heilagre Ritningu
verdur Sorgeñe ſamlijkt vid Vatned/ ſo
ſem David ſeiger/ Pſalm. 69. Votn-
eñ taka iñ ad reña ad miñe Salu.

Tveñſlags Sorg kañ þier til ad
þalla/ ein Lijkamleg / ſem merkiaſt ma
þyrer þau lægre Votneñ/ hvoriñ Drott-
eñ heþur ſett Takmark/ yþer hvort þau
kuña ecke ad komaſt. Þeſſare þiñe Lij-
kamlegre Sorg/ ſettu Takmark i Guds
Orde / z lattu hana þar ecke yþer gan-
ga. Vered ecke hugſiwker/ ſagde HErr
añ vor JEſus hia Mattheum. Þa
David ſorgade Kvan ſiña Kveña/ z allra
ſiña Eygna/ z hñ med ollū ſijnū Moñ-
um griet med beiſkum Hug/ þa ſtendur/
hañ haþe ſtyrkſt i ſijnū Gude/ Þad var
eitt gott Takmark/ z Obiþañlegt Fir-
mament: Þeſſ giætt u vel mijn Sal.

Oñur þijn Vm̃ſorgun er Andleg /
hun lijkeſt vid Votneñ þau eþre/ þvi hun
geingur hærra. Yfer allt þram̃ attu
fyrer þvi andlega Vm̃hyggiu ad haþa/

z þijna andlega Eymd z Sælar Neyd skylder þu alltijd sorga / Þvi Sæler eru þeir sm̄ harma. En̄ under þessa þijna Sorg / settu Firmament og Festingu JEsu Christi Nadar Fyrerheita / þvi þeir sem harma/ skulu huggader verda/ Matth. 5. Og i Drottne hefum vier Riettlæte z Huggun/ þvi hvør sm̄ trwer z verdur ſkijrdur / ſa ſkal holpen̄ verda. Lattu ecke helldur Vm̄sorgun þin̄ar eiʒ lijfrar Velferdar ſtalla a Jørdena / og ſnwaſt upp i Vm̄ſorgun fyrer tijman̄ʒ legre Velgeingne / Oþorf Bwkſorg er oſſ af Christo bøn̄ud. Han̄s Ord ſkulu vera Feſting a mille þeirrar andlegu og lijkamlegu Vm̄ſorgunar / þvi ſo ſeiger Hn̄ / Leited fyrſt Guds Rijkis/ og han̄s Riettlætis/ Matth. 6.

J þridia Lage / mijn Sæl / Alltijtu Almætte DRottens/ ſem ſo helldur þvi þwnga Vatne i Lopttenu / Hvad ſkylde Hn̄s þvilijku Almætte Omøgulegt vera? Skylde hn̄ ecke kuńa þijnu Hiarta vid ſig ad hallda/ z leida þin̄ Huga til Himnaʒ

rykis og himinſkra Pluta Epterlong-
unar / þo þyn Nattura ſie bæde þwng
z treg? Þar þ gled þig i hſs Almætte/
eñ Ottaſt þo þyr hñs Magt z Velldo.
Mier virdeſt eñ nu / ſem ad þeſſu
Verkenu meige hneigiaſt þad añad og
attunda Bodord DRottenis / þviad ſo
ſm Drotteñ ſette þau epre Votneñ lang
tum hærra eñ þau ſem a Jordune eru /
ſo heþur hñ z ſett heilagt Nafn ſitt i
hina hædſtu Tign z Virding / þvi þo
hier a Jordune eige þeir ypparlegu Nër-
rar z aller Yþerbodarar/ſjna Virding z
Neidur ad hapa/ þa ſkal þo og ä/ Naþ-
ned DRotteñs umþram allt/z ollu fra-
mar ad virdaſt/ heidraſt z hæfignaſt/ z
mz þvi ad Gud er ſialþur Sañleikureñ/z
hñs Nafn a z ſkal aþ oſſ/z hia oſſ heid
raſt z virdaſt/ þa eigũ vier Sañleikañs
Nœunganũ ad uña/ hñ ad ſtyrkia/ honũ
þram ad fylgia / og a mille þrar Vird-
ingar / ſem Guds Naþne er ſkyldt ad
veita / og þrar ſem Moñunũ hæþer/ a
jafnañ þetta Firmameñt og Feſting

ad

ad standa. Framar ber ad hlyda Gude en̄ Mon̄um/ Act. 5.

Nafned:

DAGur þesse nefnest vor a medal Manudagur/ hafande sitt Nafn af Tunglenu. Þad kan og ad giefa parþsamlega Eptertekt. Athugum þar fyrer/ myn Saal/ nockrar þær sierleguſtu Tunglsins Tegunder.

1. Tungled hefur sijna Byrtu af Soolun̄e (so sem þeir lærdu meina) an̄ars er þad Byrtulaust. Þu byriar nu i Dag (sem er þin̄ fyrste Erfvidis Dagr i Vikun̄e) þijn Naudsynia-Verk. Vita skalltu þad vijst/ ad so sem Tungled er hallded Lioslaust an Soolaren̄ar yfer-skijnande Byrtu/ So eru oll þijn Verk og Idia/ Gude Opeck/ z med ollu Blesſunarlaus/ an IEsu Christi yferskijnande Naadar og Blessunar. Þvi so seig er han̄ sialfur/ An myn kuñe þier einskis Goods orkad. Miñstu þvi ad byria z giora oll þijn Verk i Nafne IEsu/ i

riettre

riettre Trw / med Bæn og Packlæte / epter Guds Orde. Fylg þvi og giør þ sem Guds Ord bijdur og leyfer / eñ varastu allt hvad þad bañar / og ecke lofar / hvørsu sem þ sijnest Abatasamt z Girnelegt. Lat øll þijn Verk framkoma af Truñe / z skie i Kiærleikanñ til Næungans.

2. Tungled er Ostødugt / þ ymest vex edur mijnkar. So er øll Jardnesk Glede og Holldsins Epterlæte Ostødugt z pallvallt. Varastu þvi ad festa Girnd þijns Hiarta / vid so vallt-skijnande Glis / Holldsins og Heimsins. J Openberingar-Book S. Johañis / lijkest Christne Guds vid Kvinñu þa sem Tungled hafde under sijnum Footum / þvi eirn z sierhvør Christen Madur a pallvallta þorgeingelega Hlute / lijtels ad virda hia þessare Hymnesku Dijrd og Sælu. Eitt er Naudsynlegt sagde JEsus / þa Maria sat vid hañs Fætur / og hlijdde hañs Kieñingu.

3. Tungled geingur allra Himen-

Tunglans bliotast: Minstu hvad bliott-
Mannsins Abestunder lijda / so þær eru
opt byrre a enda komnar/en sialbañ va-
ter. Forsoma þvi ecke Tijman gott ad
giora/so Oforsoomadur verde Tijmen/
aptur vid goodu ad taka. Ef þu i nock-
ru forsier þig/ edur syndgar/ hvad opt-
ar skiedur en vera ætte (þvi midur) þa
blijttu þier sem skiotast/ a medan Tijme
Nædareñar yberstendur/byrer sana Yd-
ran/rietta Tru z alvarlegt Apturhvarf
bra Syndeñe/ad na aptur Guds Nad/
bra hvørre þu varst viken (Lijka sem
Tungled med høstugu Hlaupe/ so sem
blijter sier til þess Stadar aptur/ sem þ
i fyrstu bra veik) So þu fær Fyrer-
giefning Syndaña/ ædur en sa Dagur-
en uppreñur sem øngrar Fyrergiefning-
ar er a von.

4. Tungled er vijst bagurt i sijnu
bullu Skyne/ þo misser þ sijna Byrtu
fyrer Sooluñe/þa hun uppreñur. Fag-
ur er Luckan Veralldareñar og Epter-
læted Holldsins/ en hvad er hun ad reik-
na

na hia Nimneskre Dyrd z Sælus Riett-
læte goodra Verka/ er fagurt i Mañ-
aña Alite/ eñ Riettlæte JEsu Christi/
skyn þo eñ skiærara fyrer Guds Auglite.
Pad var su fegursta Kvinunar Pryde/i
S. Johañis Openberingum / ad hun
var Iklædd Sooluñe. Sa er þvi feg-
ursta Brwdkaups-Klæde prydduur/ sm er
Iklæddur þvi alskynande JEsu Chri-
sti Riettlæte.

5. Allar Skiepnur fagna meir
Soolareñar Byrtu/ eñ Tunglsins lioo-
ma/ þvi þ skyn dausara. Vña skylder
þu/ Sæla myn/ miklu framar / þeirre
fagurt skynande Byrtu eilyfrar Sælu /
eñ þvi daufst-skynande Glise Heimsins
fallvalltrar Velgeingne. Ad glediast i
Nad DRottenes/ er miklum Mun æske-
legra eñ af Veralldlegre Skiemtun ad
kiætast. Gled þig þvi Sæl myn / med
Jomfrw Mariu Anda/ i Gude Heilsu-
giafara þynum' Luc. 1.

6. Tungled verkar miked a Jord-
uñe nidre / þo hefur pad siñ Samastad
a Him-

a Himnum uppe. Erfvida verdur þu og rækia þitt Embætte / z hafa Christelega Vmhyggiu fyrer þier z þijnum/ a medan þu ert a Jordune / þad er þijn Skylda/ en þo halldtu þig hier sem Giest z framande/ en þitt rietta Heimele haf du og hallt a Himnum / þar eige þitt Hiarta / Gyrnd z Hugreningar heima. Eirn Christen Madur lijr z þreiter sitt Lijkama hier a Jordune/ en hvijler Hug z Hiarta sitt a Himnum / gledíande sig jafnan i Von epterkomande Sælu / mz þessum Hugreningum kantu þitt Erfvide lieft bærara ad giora.

JESVS.

MJn HErra JEsu/ þu ert sa Blessade og Almættuge Festing ar Himensins Verk-Meistare / Asamt med þijnum Himneska Fødur og Heiløgum Anda/ Þad sijna mier bæde þijn eigen Ord z Verk/ Þitt Ord i þssu Verkenu var/ Fiat, Verde ein Festing. Sama var þitt Ord vid þa Canversku

Kvinu/

Kviñu/ Matth. 15. Pa þu sagder : Fiat, Verde þier so sem þu villt. Þijn eigeñ Verk sijna mier þad og eirneñ/ þvi þa þu ꝥerdadest med þijnum Lærefvein-um/ yꝥer uñ Vatned Genezareth / i Land þeirra Gadarenita / þa sloo yꝥer einum høstugum Stormvinde / undañ Festingar-Himnenum/ sa ed Vatned svo Okyrde og uppæste/ ad þad villde yfer-geysa sitt Takmark/ og slæ iñ i Skiped a medañ þu svaꝥst/ eñ strax þu vaknad-et / og hastader med þijnu Orde a þad hvörtveggia/ þa hlijddu þessar Høfud-skiepnur þier furdañlega/ svo þar giørde strax miked Logn/ lijka sem bæde Vind-ur z Vatn bligdudust z fyrer-yrde sig/ad þau so diarꝥlega hefde geinged nærre sijnum Skapara / Matth. 8. Hvar ꝥyrer miñ HErra JEsu/ þu ert eꝥlaust sa same DRotteñ/sem hiñ heilage Da-vid uñ syngur/ og seiger : DRotteñ / Himnarner eru þijn Handa-Verk/ Ps. 102. Og i ødrū Stad / Hañ Drottnar yꝥer Simꝥareñs Ædegange / Jæ /

HErra JEsu/ þu hefur Sioonum eitt Takmark sett / yfer hvort hñ kañ ecke ad komast. O HErra JEsu / nidur þagga þu fyrer mier / alla ægeysande Freistingar Storma/ z settu sialfur eitt Takmark øllum mijnum æddyniande Mootgangs og Hørmungar Bølnum / og kom þu þui med þijnu Almætte so til Vegar/ad allar mijnar Freistingar fææ goodañ Enda / og allt mitt Mootlæte þiene mier til hiñs besta. Miñ HErra JEsu/ so sem þu ert Festingar Himensins Verk-Meistare so ertu sialfur Firmamentum, þad er / ein Obifañleg Stadfesta miñar eilijfrar Fridþægingar z Sættargiørdar vid almættugañ Gud/ þiñ himneska Fødur / hvør ed i þier er vid mig z alla trwada Meñ i Heimenū/ eilijflega forlijktur/ þu ert sa faste z O hræranlege Grundvøllur miñar Sææluhialpar / þess gled eg mig af Hiarta. J voru Mææle køllū vier þeñañ Himen/ Festing/somu Nafne køllū vier z eitneñ Vigge/ Slot z sterka Kastala/þar Meñ

meiga Ohultar vera og veriast fyrer Af hlaupe Ovinanna. HErra JEsu/ þu ert það øruggasta Vyge / fasta Slot/ Festing z Kastale/z vort besta Athvarf/ Svo nefner þig hinn heilage David / Psalm. 91. Ovinnanleg Borg er vor Gud/ seiger þyn heiløg Christne/ bæde umm þig z þinn himneska Fødur/ z heilag ann Anda. Ohultur er eg fyrer øllum mynum Ovinum/ synelegum z Osynelegum/ medann eg fæ ad hyrast under þessu allra triggvasta z traustasta Festingar Vyge. Minn HErra JEsu / vertu mier eitt ørugt Vyge / so eg meige ætyd þangad Hælis leita / z eg meige þar Ohræddur vera fyrer øllum Ahlaupum Diøfulsins/ z Vmsaaturs vielum minna Motstødumanna.

I nockrum Tungumaalum verdur þesse Nimensins Festing kølluð Ausspanning / expansum edur Vtþensla. HErra JEsu / þu þander þynar bædar utteig dar og togadar Hendur / og alla þyna blessada Lime a Krossenum / þa maatte kallast / að þu værer sialfur ordenn eitt

 expan-

expansum edur Vtpenssa/ edur so s̄ wt-
þaned Firmament. Æ mig þÿser ad sko-
da þig giør min̄ blessade Herra/ J þÿssa
þÿns mgiætta Handaverks Samlÿkingu.

1. Sa wtþande Festingar Himen̄/
hamlar Vøtnun̄ þm̄ epre ad þalla yf-
er Jordena hen̄e til Skada. HErra
JEsu / þin̄ wtþanen̄ Kross, Fadmur
hamlar san̄arlega Guds Reide-Floode
yfer mig auman̄ Syndara ad þalla /
þess er eg þullviss.

2. A Festingar Himnenū wtbreidd-
um / eru margar fagrar / leyptrande og
liodmande Stiørnur. Þeir vÿsu Stiør-
nu Meistarar seigia/ad þær hafe krøpt-
uga Verkan a Jorduñe. DRotten̄ min̄
JEsu / a þÿnū wtteigdū Lÿkama voru
mørg Sær. Þeir Gømlu reikna þau
hafe vered hier um̄ 5240. Æ hvad
fagurt liooma þau øll fyrer Augū min̄-
ar Sælar? Allar Himensins lÿsande
Stiørnur/kun̄a ecke med allre sin̄e Prÿ-
de/ so mitt Hiarta ad gledia/ sem eitt af
þÿnum min̄stu Pÿslar-Særum.

O HErra

O HErra JEsu / uñ þu mier ad glediast af Benium þijnū / alla mijna Lijfs Tijd / ja / i miñe Dauda Tijd / og ad Eilijfu. Ef ad Stiornurnar krapt-ka nockru a Jorduñe / þa krapta JEsu Christi Saar þo þusundfalldt meira. S. Thomas maa bera þar Vitne uñ / þa hñ Trwardaudur / took a Pijslar-saar-ra Drunum JEsu / vard hñ svo lifan-de i Trw / Anda z Orde / ad hañ med einum breñande Huga / giørde hina mer-keleguftu Jatning / og sagde: DRottiñ Miñ / og GUD miñ / Joh. 20. Ja / miñ HErra JEsu / þijn heilog Pijslar Saar / verkudu ei ad eins ofañ fyrer sig / so sem Stiornurnar / helldur verkudu þau z eirneñ upp fyrer sig til Himnaña / edur a Himnum / þvi þau blijdka z frid-stilla almattugañ Gud / vid oss auma synduga Meñ / og utvega oss so eilijfa Sattargiørd hia honum.

3. Vndañ Festingar Himnenū wt-breiddū / skamtast øllū Skiepnū Regn-ed / sem stiller þeirra Þorsta / z vr kvar z

prioopgar Iordena. DRotten miñ IE
su/ wt aþ þijnū blessada wtteigda z tog-
ada Lijkama / þlijtur oþañ til mijn/ þad
heilsusamasta svala Vatn þijns bless-
ada Bloods / sem wtflockur allañ Þor-
sta miñar þreittrar Salar/þvi þ hrein-
sar mig aþ allre Synd/1. Joh. 1. Þad
er sa Vokveñ/ sem frioopsamt giører
Hiarta mitt / til goodra Verka Astund-
unar / þvi þ hreinsar mijna Samvitsku
aþ daudlegum Verkum / til ad þioona
Gude lifanda.

4. Aþ Festingar Himnenum stend-
ur og Vindblæreñ / Oþurhitanum til
Stillingar / og Varmeñ Ofurkulldanū
til Mijkingar. Miñ HErra IEsu /
þu med þijnū alsærdum wtteigdum Lij-
kama a Krossenum/ wtvegader mier hia
þijnum himneska Fødur/ Ja/ þu sender
mier sialþur þiñ heilaga Anda/ hvør mz
sijnum Guddoomlegum Jñblæstre/ hug-
svalar mier i Oþurhita Freistinga og
Synda / og med Varma siñar Gud-
doomlegrar Astar mijker alla Aurvænt-
ingu

ingar Kiælu Hiarta mijns/og giorer mig ædur Iskalldañ / eþ ei heitañ / þa þo varmañ i þiñe Elsku / Bæn z hiartañlegre Þackargiord/ z Naungañs Kiærleika. DRotteñ miñ JEsu / lætu mig nu i Dag og alla Tijma / hafa Not / Glede z Gagn af öllū þessū þijnū Velgiorningū/ so eg under þijnū wtbreiddū Blessunar Fadme vake / sofe / life og deye / AMEN.

Þridiudags Idkun.

HJñ þridie Dagur Vikuñar er Þridiudagureñ / a hønum adskilde Gud Votneñ z Þurrlended/ Siooeñ og Landed / so siaalfmætte þurr Jørd / Þar epter plantade hñ a Jørduñe med sijnu Almætt is Orde / allra handa Grøs og Jurter/ z allshattud blomgud Trie/etc.

Ad MÞetta ætti nu mijn Sæl ad þeinkia og giæta ad vandlega / hvad þitt Verk a nu þar a mote ad vera / Sem er þetta helldst og fyrst / ad packa þeim goodgiarnasta Gude / sem so hefur ollu Vijslega / Vollduglega z Þarflega nidurskyckad z til stadar komed. Alldrei skylde Madureñ so sijnum Fæte a Jord stijga / og alldrei so þvo sig i Vatnenu / eda svala so þar a sijnum Þorsta / z alldrei helldur so Gros edur grænkadañ Skoog lijta / ad þessara allra Hluta milldur Giafare og Almættugur Skapare / hafe ecke sijna skylduga Þock þar fyrer. Eñ Gud næde vora Gleimsku / og læte oss ecke giallda vors Opacklætis og Athugaleisis.

J ødru Lage / mijn Sæl / miñstu a / ad Syndeñe verdur i heilagre Skrift / samlijkt vid Vatned. Vær iñdreckum daglega Ranglæted sem añad Vatn / seiger hiñ heilage Job / 15. Cap. Lijka so sem Vatned hulde Jordena / so hvorge mætte neitt Þurrlende siast / ædur eñ

DRotteñ þ hvort fra ødru skilde. So er su Samvitska/ sem kaßeñ liggur i Syndunum/ lyka sem yþerfloted Land af Vatne/ Sæleñ er þar sockeñ nidur/ so sem i eitt diwpt Haß/ hun sier þar ecke neitt þurrlende/ huggunar nie Nialp rædis/ ad ßesta Foot syns Trunadar Trausts a/ helldur eñ Dwfañ i Noa Floode/ Gen. 7. Þvi verdur hun um̃ sijd er ad falla wr Floode Syndañna/ i Flood Fordæmingareñar/ z forganga so eilyfß lega.

Myn Sæl / sia þu nu so til fyrer HErrañs Adstod/ ad þu þessu þynu Synda-Floode veiter i burt aß Lande Samvitsku þiñar/ þyrer heita Niartans Ydran/ og kalla þu jafnañ med David/ Psalm. 130. burt wr Diwpenu til DRotteñs/ og bid med S. Petre/ ad HErrañ JEsus late þig ecke i Bylgiur Orvæntingareñar og Fordæmingareñar nidursøckva. Skygnstu giætelega epter þynu Þurrlende i Fyrerheitum DRotteñs/ og festu Foot þiñar Trwar þar a.

Það añað Verked sem DRottieñ a þessum Deige giorde / var að þriopga Iordena / med allra handa Grosum/ Iurtum/ Bloomstrum/ og adskilianlegum hævoxnū z Avaxtarsomū Triam.

Þar sier þu eina millda Hond z forsorgunarsamt Fodurs Hiarta þess lifanda Guds/ sa ed bæde Moñum z Fienade þyrer fram tilbioo bæde Fæde z Foodur/ z Fuglunū Hæle z Athvarþ/ i þm̄ þickblomgudu Vidargreinum. Læerdu þar af ad styrkia þijna veika Trw/ z wtrbyrgia alla Onytiu Vm̄sorg og Vijlshætt/ þyrer þijnu daglegu Braude z Næring/ Þviad hafe DRottiñ Vñ aled þyrer þeim Skiepnum / sem ecke voru þa eñ skapadar/ so Fienade og Fuglum sem Mañeskiuñe. Hvad myklu meir mun hañ þier nu bæde skopudum / Endurleistum og Helgudum/ Nædarsamlega forsorga/ þyrer ollu þvi sem þijn Þorf wtheimter? Giæt ad hvad IEsus hier um̄ talar i Gudspiallenu/ Matth. 6.

Hier þramar giæt ad mijn Sæl/ hvor,

ſu DRottenſ þiñ Skapare/ heþur i þvi
H. Skijrnar-Vatne og Aþlauſneñe/
veitt aþ Hiarta þijnu og Samvitſku/
Vatne Syndañaſ/ z ſijnt þier þurrlende
Hiartanlegrar Huggunar / i ſijnu H.
Orde og Sacramente JEſu Chriſti
Lijkama og Bloods. Lattu nu þar fyr-
er Hiarta þitt ecke oþhardna nie upp-
ſtrælna i Hirduleiſe og Omeñſku/ Kiepp-
ſtu helldur vid ad færa fram jlmande
Jurter Bæna z Þacklætis/ Fogr Bloom
ſtur Digda og Mañkoſta/ og þarþſam-
leg Grøs goodra Verka/ og ſiæ ſo til
þyrer Hialp DRottenſ/ ad þad hævax-
na Bloomſtur-Tried H. Poliñmæde /
meige grænkaſt i Alldengarde þijns
Hiarta/ hvar til þu bid Gud ad gieþa
þier Rad H. Anda.

Eñ virdeſt mier ſem þetta Dags-
Verked DRottenſ/ haþe og ſijna Sam
lijking vid þad þridia Bodorded/ Þvi ſo
ſem Gud adgreinde Vøtneñ og Þurr-
lended hvert þra ødru/ ſo vill hañ ſijna
Þionuſtugiørd adgreinda haþa þra añ-

are Lijkamlegre Pioonustu/ og þvi fyrer baud hañ streingelega Gydingum/ alla Lijkamlega Pioonustu og Prælkunar Verk a sijnum Noqildar Døgum.

J ødru Lage merk/ ad so sem þ̃ fyrsta Sæd edur Sæde til allra Grasa / Jurta/ Bloomstra og bloomgadra Eika/ var alleinasta Ord DRottens/so ad epter þvi upprañ/ spratt og bloomgadest þad allt samañ. Eins lijka er nu þad Orded Guds/sem þier a øllum Noqildar og Helge Døgum verdur kieñt/ eda þu les og jskar/ þad rietta lifanda Sæde/ af hvøriu/ allra goodra Verka/Dygda og Mañkosta/ og heilagrar Þoleñmæde Bloomstur uppsprretta/ Ja/ fyrer þ̃ verdur þu sialfur gott Trie / sem færer goodañ Avøxt/ og eitt Hveitekorn/hvor su iñ verdur safnad i Himneska Dijrdar Kornhlødu DRottens/ og aþ sialfum Gude vel-hreinsadur Vijnkvist/ a JEsu Christo rietta blessada Vijntried Groodur settur/ og færer so mikeñ Avøxt. Liadu þar fyrer/ jæ/ giefdu þijnum

um DRottne Akurlende Hiarta þyns / a hvorium Tyma/ sem fyrer þier verdo ur kiennt edur lesed Guds Ord/ med bestu Adgiætne og Eptertekt/ so hann meige þessu blessudu Sæde þar inn sa / þess muntu sialfur/ bæde Stundlega og Eilyfflega hin bestu Not hafa.

Nafned.

Vier kollum þennan Dag i voru Moodurmaale Pridiudag / þvi hann er sa pridie i Vikunne/ ædur var hann kalladur Tyrs Dagur/ epter einu Skwr... de Heidingia/ so sem hiner adrer eptersylgiande Dagarner baaru þvilijk Skwr goda Vidurnefne/ hvar Christnum Monnum vor a medal um sijder leidduft. Giæfe Gud ad þeirra Heidinglega Lyfferne/ hefde oss eirnenn leidst / og hvørn Dag ...blagst. Þetta Nafned viljum vid Saal myn ecke Onyta.

J Fyrstu minner þ þig a / myn Saal/ Vidurkienningu þinar christelegrar Trw... ar. Þesse Dagur er eirn i Vikunne/ fyrer

rer sig / og hefur sitt Nafn af Þrenu i Tølune. Eirn er Gud i sine eilyfre Veru / þo eru þriar adgreinanlegar Personur i þeirre eilyfu Verune / en er þo alleinasta eirn Gud.

Sw fyrsta Persoonan er Gud Fader/ hn er ecke skapadur/ gieten/ fæddur/ nie af neinum framfarande / helldur er hn an alls Vpphafs og Enda / fra allre Eilyfd/ til allrar Eilyfdar.

Sw önnur Persoonan er Guds Sonur / hn er af Fødurnu ecke skapadur nie framgangande / helldur fyrer alla Eilyfd gieten og fæddur/ med einu Ofyrergrypanlegu Dasemdar Hætte/ Gud af Gude / Ia/ sannur Gud af sønu Gude.

Sw þridia Persoonan er Gud H. Ande/ ecke skapadur/ gieten nie fæddur/ helldur jafnt bæde af Fødur og Syne framfarande/fra Eilyfd til Eilyfdar/ Og þo ad þriar sieu Persoonur Guddoomsins/ ad øllu jafnar/ so þar finst ei hia þm neitt elldra nie yngra/hærra nie lægra/ meira nie mina / þa samt er þo

ecke

ecke nema eirn einaſte Gud z DRottenn.

Þriw eru Verk DRottens / fyrer hvør vier plogum Perſoonur Guddoomſins / ſo ſem med einu Kienne Teikne ad Adgreina / þar vier ſitt Verked hvørre Perſoonunne tilleggium. Þad fyrſta er Skøpunenn / þviad Gud Fader ſkapade Himen og Jørd / fyrer ſitt Ord. Þad annad er Endurlauſnar Verked / þviad Sonur Guds / HErrann JEſus / giordeſt Madur / og Endurleyſte oſſ fra eilijfum Dauda / med ſijnu heilaga Bloode. Þridia er Helgunenn / þviad heilagur Ande helgar oſſ / fyrer Guds Ord og Sacramentenn / þo eru þeſſe Verkenn øllum Perſoonunum ſameigennleg / med þvi þær allar hafa vered ſamverkande i ſierhvør íu þeſſu Verke.

Þriw eru þau Verkenn Guds / ſem tilheyra ſitt hvørre Perſoonunne Guddoom ſins ſier i lage / enn ecke øllum jafnt til ſamans / þau eru þeſſe : Faderenn fæder af ſier Sonenn / Sonurenn verdur af Jodurnum fæddur / i Heimenn ſendur / verdur

Madur

Madur / lijdur Pijnu og Dauda. Nei-
lagur Ande framgeingur af Fødur og
Syne / og byrtest i Dwfu Lijking yfer
Christo/ Matth. 3. Og i Elldlegum
Tungum yfer Postulunum / Act. 2.
Þessare Adgreining skaltu einfalldlega
behallda / og blijfa þar vid / epter þvi
sem þ auglijsest i Guds Orde / framar
lattu ecke Holldsnie Bloods heimug-
lega Forvitne epter grenslast Gudlegum
Leyndardoome.

Þrijr eru DRottens Velgiørningar
Mañenū naudsynlegaster i Heime þssū.
1. Goodur Sælusorgare. 2. Gud-
hrædt og rietkvÿst Yfervalld. 3. Good
Eckta Persoona. Nafer þu þssar goo-
gu Gæfur ødlast/ þa packa þær Gude/
og far vel med/soo Gud svipte þig ecke/
vegna þijns Opacklætis / so goodum
Gæfum.

Þrijr ægiæter Hluter veitast þier af
Gude/a medañ þu lifer. 1. Heilbrig
deñ. 2. Good Samvitska. 3. Goodur
Fridur. Þetta packa þu jafnañ þijnū
Gude /

Gude/skada þu ecke vilјande þÿna Neilsu/ þvi hun er vanfeingeñ aptur / varadu vel Samvitsku þÿna / þvi hun er vidkvæmare eñ Smalldur Augans. Raska þu ecke goodum Fride fyrer lÿteñ Mun/ þvi hñ er dÿrmætare eñ øll Neim sins Audæpe.

Þriar andlegar Dygder elska þu. 1. Trwna/mz heñe medtekur þu Drottenñs Velgiørninga/ fyrer hana þocknast þu z øll þÿn Goodverk Gude. 2. Vonena/ med hvørre þu bÿdur epter þvi sem þu trwer / og veist ad ei mun bregdast / pad Gud hepur lofad / hun aplar þier Þoleñmæde. 3. Kiærleikañ / med hm̃ giører þu gott Naunganum / i Hlÿdne vid Gud þiñ / hañ aplar þier Lopstÿrs a þÿnum Vpprisu Deige.

Þria Mañkoste stunda þu jaſnañ ad geima. 1. Trigd Hiartans. 2. Sañleika Muñsins. 3. Idiu Handañã. Þvi Otrutt Hiarta leider Snøru Oluckunar yper siñ eigeñ Herra. Lÿgeñ Muñur deider sÿna eigeñ Sælu/Sap.

1. Og mælugur Mañur mun alldrei Giæþu ſkra a Jørduñe/ Eñ Jdiulaus ar latar Hendur/ leggia Hæginde z Dyſnu under Andſkotañ i Mañſins eigeñ Timum.

A Þridia Deige epter ſijna Pijnu/ reis HErrañ Chriſtur aþ Dauda. Þvi ſie og þeſſe þridie Dagur i Vikuñe(ſem og aller adrer) þiñ Vppriſu Dagur af Synda Daudanum/ þyrer ſaña Jdran.

Soñ Jdran þullgioreſt i þremur Pørtum. 1. Er Medkieñing og Hiartans Angur. þyrer drijgdar Synder. 2. Er Trweñ a JEſum Chriſtum/ ad vier fæum Syndaña Fyrergieþning/ þyrer hñs Blood. 3. Er Aplæt z Fraahvarþ Syndaña/ z Endurnijung Lifnadarens til goodra Verka.

Þriær Viſtarverur eru Mañenum þyrerſettar. 1. Heimureñ/ i hvorium hñ liþer. 2. Grøfeñ / þar Lijkameñ þorrotnar. 3. Himnarijke/Guds Børn um fyrerhwed / edur Helvijte þm̃ Ogudlegu tilreidt. J Heimenum hefur þu

ſe

ſo ſem eitt Nætur Nerberge / þar vertu Var um̃ þig / þvi hñ hyſer marga Oſtryggva ſkadlega Gieſte. Naþ þañ i Neidre/ ſm̃ þſſa Nerbergis riettur N Erra er/ ſm̃ er Gud. Allur Neimureñ mã reiknaſt ad ſie Kyrkia DRottens (ſagde eirn af þm̃ Gømlu) Naga þu þier þeſſ vegna ſo allſtadar i Neimenum / hvar ſem þu ert ſtaddur/ ſvo ſem þu villder og ætter ad ſkicka þier i Muſtere DRottens. J Grøþeñe a þitt Nolld ad hvylaſt/ þvi bwdu þig med ſañre Gudhrædſlu ſo til þeſſ Nvyldar-Stadareñs / ad þier meige þar vært z rooſamt verda/ og þitt Nolld meige hvylaſt i Voneñe. J Nimnaryke er þm̃ riette Eilyfdar Neimelis Stadur / þangad lattu þig æ tyd langa/ z halldtu þig ad þeim Veigenũ/ ſem þangad leider / þ er N Erran J Eſus mz Trwñe medtekeñ / i Kiærleikanum z Chriſtelegu Framþerde pryſadur/ z i þoleñmæde elſkadur/ þa þarþtu ecke Nelvyte ad hrædaſt/ þvi J Eſus giefur þm̃ øllũ eilyft Lyf ſem a hñ trwa/ Eñ

 Leide.

Leidenn sem til Helvijtis liggur/ er Vantrw/ Ydrunarleyse/ z þverwdarsamlega i Syndunum ad lifa/ hennar giættu/ so ad þu hana varest / z bid jafnann Gud / ad hans goodur Ande leide þig a riettum Veige / og leidseige þier uppa þann ei-lijfa Veigenn.

Nier ad auke minnstu a þetta þrennt. 1. Hvadann þu ert komenn/ sem er/ nakenn fra Moodurlijfe/ Job. 1. Vertu lijtelatur og þacka Gude þijnum Forsorgara. 2. Hvar þu ert / sem er/ i Hreckvijsum Heime/ vertu þvi var umm þig / z bid Gud umm Verndan. 3. Hvert þu fer / sem er nakenn i Grøfena / og treyst JEsu þijnum Lijfgiafara / og bwstu jafnann vid þinne Burtfør.

JESUS.

Daglega eru mier fyrer Sioonum þijn dauðsamleg Handa-Verk / minn HErra JEsu / þvi þu ert sa sanne Gud / med Fødur og heiløgum Anda/ sem Land og Sioo adskylder / og Jørdena

Jordena svo bloomlega tilbiooſt / þeſs ſtoora Heims Botn adſkylder þu / z Þurr lended / verande eirn ſañur Gud. Þurt z Vott adſkilder þu / i þm̃ miña Heime / þad var ſa Vatns-ſiwke Madur i Pha riſeara Hofdingians Hwſe / Luc. 14. Þvi þu erf ſañur Gud / og ſañur Mad-ur. Hier lietſtu bæde Gras z Trie bloom gaſt epter þijnu Orde / Eñ ſijdañ hlaut þad Laufbloomgada Fijkiu trie / allt af-añ ad Rootum upp ad viſna / þa þu til þeſſ talader / þvi þu heþur Valld til ad uppræta þad þu ſialfur heþur plantad. Hvort einaſta Strææd a Jordune / og hvort eitt Laufblad a Vidnum / ſijner z ſañar þitt Almætte / þijna Speke og þijna Goodgyrne. Miñ goode HErra JEſu / veit þu ollu Syndaña Vatne z Floode ofþwngra Freiſtinga af mijnu Hiarta / og lattu mig ætijd þar ad ſiaa Þurrlende þiñar ſætuſtu Huggunar og Hialpræðis. Lattu hvorke þad diwpa Syndaña Vatn nie Freiſtingaña Flood dreckia Saalu miñe / þu ſem i þiñe Kwol

 varſt

varst sialfur svo sem Vatn wthelltur/ z wthellter þyrer mig bæde Bloode z Vatne/ af þijnu Hiarta a Kroſſenum/ hreinsa þu z voꝛva Þurrlende Hiarta mijns/ so þ verde hreint/ lifande z þriooþſamt i ſanre Trw/ Von/ Kiærleika z Þoleinmæde. Laatttu mig ecke vera hriooſtuga/ Avaxtarlauſa/ Obleſſada Þyrne Jord.

Mijn HErra JEſu / þa þu ſaast þeſſe Verkeñ þijn / Adgreining Vatna og Þurrlendis / og fagurt bloomgada Jord/ þa ſaaſtu þ var Gott. Þad ſtend ur hier tviſvar vid þetta Dags Verk. Alijtttu i Myſkun þiñe mijna andlega Þioonuſtugiord/ Bæn / Loþgiord z Jdkun þiña heilogu Orda / þo þetta allt ſie veikt z vanmattugt / þad litla Varkorned miña ytre Verka / halldtu af Nꝛad þiñe fyrer Gott/ og giør þu þ allt Gott / fyrer Auglite þijns himneſka Fødurs/ med þijnum fullkomlega bloom gudum z full Avaxtarſømum Giædſku Verkum. Mijn HErra JEſu/ Jordena z Siooeñ heſur þu bleſſad z ſkapad/

mitt

mier sem oðru til Gagns og Nota/ það packa eg þier aþ øllu Hiarta/ og bid að þu hallder þiñe Blessan vid Magt a Jørduñe/ svo mier notkest allt þ vel/ sm̃ þu mier af Jørduñe til Næringar gieþed heþur/ medañ eg liþe a Jørduñe. Leide mig þijn almættuga Hialpar Hand / hvar eg fer yþer Vøtn eda Þurrlende / svo eg liþe hvorke Slis nie Skada a Lijþe edur Limum. O HErra JEsu/ Himen og Jord eru þijn Handa-Verk / þui sie þier bæde a Himnum og Jordu / Lof og Þackargiørd / ad Eilijþu /

A M E N.

Midvikudags Jdkun.

SJorde Dagur Vikuñar / er Midvikudagureñ / a hm̃ skapade Gud Soolena / Tungled og þær aþurt lijsande Stiørnur/ og þetta allt sette hañ a Himensins Fest ing / so þesse Liooseñ skyldu lijsa

Jørdunñe / Soolen̄ a Dagen̄ / en̄ Tungled z Stiørnurnar a Nottuñe. Þetta var nu Verked Drottens a þm̄ fiorda Deige Skøpunar Verksins.

NV sie aptur þitt Verk i Dag / mijn Sal/ ad loþa og prijsa þra þøgru Himensliossa Skapara / og þiggia þeirra Lioos og Liooma/ med Þackargiørd. Þar næst/nær þu aalijt-ur þaū þagra og þorprijdda Himen̄ / þa læt þier til Hugar koma/ ad hn̄ verdur i heilagre Ritningu kalladur Sæte Drott-ens. Siaadu hvad þorprijdelegt ad er þetta Sæte DRottens/ sm̄ þo maa reik-nast edur kallast/ so sem hn̄s almen̄eleg-ur hvørn Dags Stooll. Salomons forgyllte Fijlabeins Stooll / er øngvañe veigen̄ i hinu minsta vid han̄ jaþnande. O hvad þagur og forprijdelegur mun sa eilijþe Hatignar Hatijda-Stoollen̄ DRottens vera i hans eilijfre Dijrd og Majestat ? Þen̄an̄ þagra hvørndags Stoolen̄ DRottens / siaaum vid Sal

mijn

mӯn i Eymd ockar og Vesølld / nu a Footskøreñe DRottens (þ er Jordunẽ) i einu lӯtelmootlegu daudlegu Hollde / eñ hiñ munum vid sia i Vegsemd ockar/ i skӯnande z þorklarudum Lӯkama / sӯdar meir i eilӯfu Lӯfe. Hier meigũ vid þyrerverda ockur / ad sia dadsamleg Handa Verk DRottens / a hũs hvorndags Stoole/ vegna ockar Overduglei-ka/ eñ þar munum vid ecke skamast ock-ar ad sia hũs Dӯrdar Hasæte/ og hañ sialþañ i siñe Guddoomlegre Majestat-is Tign / þar a sitianda / þvi vid erum þar Jklædd JEsu Christi Verdduglei-ka. Hier meigum vid opt i Eymdum daudlegs Hollds/ lӯta grætande Vænar Augũ uppa DRottens hvorndags Sæte: Þar munũ vid med glødũ Þacklætis Augum/ i Sælu Odaudlegs Lӯkama / lӯta uppa Hætӯda Stooleñ DRottens þess allra hæðsta.

Hvad gledelegt og lystelegt er heil-brygdum Lӯkama/ i hӯru Vedre/ ad sia þad þagra Soolarskin/ z þar lioomande

Stiornur / i fogru z hlyu Natur Vedre / so Mañ skal øngvañveigeñ launga þra soddañ þagre Asynd ? O HErra Gud/ hvad mun þa mørgum þusundsiñū lystelegra vera / i eilyþlegre Heilbrygde Riettlætesins/ bæde a Lyþe z Sælu/ i eilyfum Nlyendum Guds sætustu Elsku / og Indislegum Selskap allra heilogra Eingla og Vtvaldra/ ad sia DRotteñ a synu Tignar Sæte / og hñ med þeim øllum / svo sem Sool og Stiornur/ alskynande ad loþa og prysa þyrer utañ Enda/ æn alls Aþlæts/ Leida z Læng seme/ uñ alla endalausa Eilyþd? Eya værum vier þar.

Þetta ætte nu ad vera / myn Sal / þyner Þænkar/ under Liodsum Nimensins / nær sem þu þær Toom til / þeit munu giora þier þitt Erviide liett / og auka þier Forleinging epter Himnarijke/ og mykia þyrer þier Mootlætis Þænkana / sem þier kuña til ad falla hier a Jorduñe.

Mundu þig þar þyrer myn Sal / ad

ad þu hager þier vel og sidsamlega þyrer þessu DRottesis hvorndags Stoole/ hvorn þu daglega sier / og verdur aþ þui nu allt simanda/ og sijdañ allt dæmanda DRottne siedur / so þu þyrer hans Nætijda Stvole / og Nætignarlegum Doom-Stoole standast meiger.

þessu jafnframmt læt þier til Hugar koma/ ad DRotteñ sette Himen-Tunglen til Merkis og Teikna/ Þvitdtu þvi alldrei þau Teikneñ sim a þeim skie/ þvi þau boda optast eitthvad nytt / z benda þier jafnnañ þar med til Ydranar. Merk hvad JEsus þar um talar i Evangelio/ þu aññañ Suñudag i Adventu.

Mier koma nu i Hug fierdeilis þriu Stoormerke edur Teikn/ sem Ritningen gietur um/ ad skied hafe a Soolune.

Þad fyrsta skiede a Dogum Josuæ/ þa Sooleñ stood kyrr epter Osk hañs / þad var honum og ollum Jsraels Lyd eitt Sigur-Teikn/ eñ Guds og þeirra Ovinum Fals og Foreidslu Merke.

Añad skiede a Dogum Ezechiæ Kongs

Kongs/ þa gieck Sooleñ edur Soolar-Geisleñ um̃ tiu Tijmur aptur a bak / a Soolskijfuñe/ þad var hønum eitt Teikn til Heilbrygde/ þar hañ var Daud-siwk ur/ og hañs Lijfdagar skyldu leingiast um̃ fimtan Ar/ þar hønum var þo aad-ur Dauda hootad/ Esa. 38. Þridia skiede i Pijnuñe Christi / skømu fyrer hañs Andlaat. Þad var allra Skiepna Medaumkunar-Merke yfer þeim sak-lausa JEsu/ og heñar Blygdunar-merke/ þa hun sa siñ Skapara under Andlaated følna / og þeirra Heipstar-fullu Gydinga Foreidingar Merke.

Himen-Tungleñ voru og sett til Tij-ma adgreiningar/ hvar af þu maatt merk ia/ad Gud vill þu skuler gieta Tijmaña.

Fyrst eru þar tveir Tijmar athuga verder. Sa eine er Hierviftar Tijmeñ. Sa añar er eilijfur Tijme/ sem þa byr-iast/ er þeñañ endar. Lifdu so hier a þessum fallvallta endanlega Tijma/ ad þu og lifa meiger a þeim eilijfa Tijm-anum.

Þar

Þar eru eñ tveir Tijmar Drottens/ oſſ ꝧyrer ſetter/ Tijme Vitiunareñar i Reꝺꝺeñe/ ꝫ Tijme Vitiunarñar i Reiꝺeñe. Taktu ſo Reꝺꝺar-tijmanum/ aꝺ þu þurꝧer ecke aꝺ kvijꝺa Reiꝺe-tijmanum.

Þar eru og þriꝺiu tveir Tijmar/ eirn Lijfſins/ añar Dauꝺaňs/ Lijꝧꝺu ſo Chriſtega/ aꝺ þu deyer Farſællega. Vilier þu deya Riettlætra Maña Dauꝺa/ hvørs Balaam ſter Oſkaꝺe/ þa lifꝺu Riettlætra Maña Lijfe/ hvørñ þo Balaam gleimꝺe.

Þar eru eñ ꝧioꝛꝺu tveir Tijmar/ ſa eine Gleꝺeñar/ Añar Hrygꝺareñar. Stilltu Hollꝺſins Metnaꝺ/a Gleꝺe Tijmanum/ og elſka Hooꝧſemena/ þvi opt kiemur hiñ ſterkaſte Stormur wr blijꝺaſta Logne. A Hrigꝺar-tijmanum vert ecke of-lijtelhugaꝺur/ og forꝺaſt Vijl ꝫ Orvænting/ þvi allꝺrei er ſa ſtrijꝺe Vetur ſo langur/ aꝺ ei ꝧylge Sumareꝺ epter/ og allꝺrei ſo myrk Nott/aꝺ ei reñe Soolen upp aꝺ Morgne.

Þa þiñtu tvo Tijmana/lat þier ecke

gleimaſt

gleimast/ sem er/ Tijmeñ Áttunar / og Tijmeñ Elleñar. Áttañ þolnar skiott. Heimskastur allra Skiepna er ungur Madur stœrelatur/ O-radþægeñ/ siervitur og Ogiœteñ. Hvad þogur Blomstreñ standa a Sumrenu/ þa þolna þau þo og þalla under Vetureñ. Tijmeñ Elleñar er þungur/hriufur og hrumur. Heimskur er sa gamall/sem alldrei lœtur sier leidast ad elska Heimeñ. Illgiarn er sa gamall/sem alldrei leidest ad liþa illa. Aumur og Oþorsiall er sa gamall/ sem alldrei byst vid ad deya. Sæll er sa ungur/ sem Epterdæme HErrans JEsu er hlijdeñ/ og nœer ad prooast so ad Vitsku sem Alldre/ Luc. 2. Og sa gamall/ sem med þeim gamla Simeone/tekur JEsum uppa Armlegge Trwar siñar/ Luc. 2. Ungum eikur Sæmd ad lœra/ þvi þad Áttañ nidur-sœer / skier Elleñ upp. Eñ gomlum er Heidur ad læta epter sig good Dæme/ þviad ærlegt Rijkte og gott Naþn epter sig læted/ er su þegursta Lijk-hringing. Hier ad

auke

auke miñstu jaþnañ a umlidañ Tijma/ z bid Gud/ ad fyrergiefa þad þier hefur m‑orded/ og gior honum Þacker fyrer veitta Velgiorninga. Miñstu a yferstandande Tijma/ og haga þier forsiaalega/ so þu ecke safner þier Reide z Olucku til seinne Tijmaña. Miñstu a Okomeñ Tijma/ hañ er Ovisst/ og fær er opt Ovissa Hlute med sier/ Vwstu sm best vid þvi sem koma kañ/ þvi hvad ecke kiemur Ovart/ skielfer ei so snart/ og skadar ei so hart/ og locka ad þier Leidslu Anda DRottens/ med Bæneñe. Leitadu þess jafnañ sem iñelegast a þessum skamviña Tijma/ sem þu hellst vilder fyrer þig kiosa/ ad hafa og hallda um̃ þañ eilijfa Tijma.

Nu virdest mier eñ/ so sm̃ þtta Dags-Verked DRottens/ vijse oss uppa Meining þess fioorda Bodordsins. 1. Þviad lijka so sem Sooleñ vermer z frioofsamt giorer þad nyfsada Frækorn / so þad vex og þroast til Avaxtar/ So nara / fooftra og forsorga gooder Forelldrar / sijn

sijn Born og Affkvæme: Þar þyrer ber þeim aptur/ bæde Nijdne og Neidur.

2. Soolen med sijnum Lioma/ upplijser Tungl z Stiornur. Eitrn Gudhræddur og trwr Saluforgare / lijser med lioomande Kienningu hreinra Guds Orda sijnum Tilheirendum/ hvar fyrer honum ber Elska og Virding.

3. Tungled aþ Soolarbyrtunne upplijst/ hindrar og burtdrijfur þaug svørtu Nætur Myrkur. Veralldlegt Yfervalld/ upplijst af JEsu Christi Anda/ þyrer hijs Ord/ varnar Verkum Myrkranna/ med alvarlegu Straþþe epter fremsta Megne/ þar fyrer ber þvi Neidur z Lotning.

4. Stiornurnar hialpa og til ad lijsa a Nottunne/ hvor epter sijnu skomtu Skyne og Liooma. So a Nionabands-Stiettenn/ z hvor epter sinne Kall an og Formegnan/ med goodum Dæmum/ Christelegum Aga og heilnæmum Aminningum/ ad lijsa og liooma i sinne Stiett/ þvi ber þeim Nijdne z Hollusta+

Nockrer

Nockrer af þm̃ lærdu Mønnum hallda / ad sumar Planetur / þa þær koma a moots vid Soolena / a sijnum Nyiung / þa vijke þær aptur so sem til Baka / lijka sem villdu þær Virding veita Soolunnẽ / so sem sijnum Høfdingia. Svo skulu aller Vndergiefner veita Virding / Heidur og Hlijdne sijnum Yferbodurũ / hvørium sem hæfer z skyldugt er / epter DRottens Befalningu og Skipan.

Nafned.

AF þvi ad þesse Dagur stendur midt i Vikunñe / þa nefnest hañ i voru Maale Midvikudagur. Mijn Saal / vid viliũ þvi ecke olldungis gleima / þvi þad giefur hier Ordsøk z Efne til ad miñast Fyrst a þad / hvørsu Mid-Personañ i Guddoomenum / Sonur Guds / giørdest Madur / og er vordeñ eirn Medalgangare / midt a mille þess Riettlæta reida Guds / og þess Rangslæta seka Mañs / hvor fyrer sitt heilaga Blood og Foornfæringu sijns saklausa

lausa blessada Lijkama / hefur eilijfre / hreinnre og Obrygdanlegre Sætt a kom̄ed/ midle Guds og þijn / sem einn med ødrum / varst i hædstu Osætt og mestu Onaad vegna Syndana / vid Gud kom̄eñ / svo þu med øllum þeim sem a hañ trwa/ þær/ og alla reidu þeingad hefur/ allra þiña Synda Fyrergiefning i hñs Nafne. Niet af ættu þig ad gledia / eñ hañ ad heidra.

2. Þar næst miñstu / ad DRottiñ JEsus/ fæddest/ pijndest/ doo/ reis upp af Dauda/ og stie upp til Himna i midre Verølldeñe/ til Merkis/ ad aller skule jafnañ Kost a eiga / allra hñs Velgiørninga ad nioota / sem þad vilia af Hiarta gyrnast.

3. J Mided hia tveimur Spillvyrkium doo hañ / so hñ oss Spillvyrkiana (synduga Meñ) sette i Mided hia þm̄ Riettlætu a Himnum/ ef vier med þeim ydrande Spillvyrkia/ snwū oss til hñs i sañre Trw.

4. J Mided stood hañ/ epter sijna Vpp-

Vpprisu / hia sijnum Postulum/ Osk-ande þeim Fridar / þvi hañ vill midt i Mided vera / hvar sem hñs Fridar Evangelium verdur kieñt og medtekeḋ / og hia øllum þm̃ sem Frideñ elska.

5. J Mided stood hañ / medañ hañ sijnde Thomase Postula sijn Særa Or / Joh. 20. Hviad hñ vill midt i Mided vera / i midium Mañraunum / Sorgum og Freystingum / allra þeirra sem med siñe audmiukre Trwar Hende / þreifa a hñs heilogu Pijslar Særum.

6. J Mided þeirra siø Liooſa-stiak-aña/ sijnde hañ sig S. Johañi i hañs Opeñberingum / þvi hañ mun midt i Mided standa/vera z bwa/ hia øllū Vt-voldū i Himnarijke/ og vera þar so jafnt allra Glede/ z Hiartans Vnadsemd.

7. Midplatsed Jardareñar / midle þess Opheita og Opkallda / gaf Gud Moñunum til Jbwdar. Midplatsed vors Lijkama vill hñ aptur hafa sier til Jbwdar (þad er Hiartad) Mijn Sæl/ Ændu þad sem best til/ handa hñnum

HErra/ med daglegre Ydran / Trw z goodum Asetninge i heilagre Poleñmæde/ Vijsadu JEsu alldrei padañ wt / med Ydranarleysenu/ Prioolsku z Pverwd/ so hñ wtreke þig ecke aþ þijnu Fod urlande/ so sem þa Ohlijdugu Gydinga/ z hñ ecke (hvar mest umvardar) wthijsi þier wr Nerberge himneskrar Dijrdar.

8. Medalhooþed elska þu i øllu þvi þu giører/ þad er allra Mañkosta rietta Plats. Vant og Oþ / þær alldrei gott Loþ. Midt i Eymdunum treystu Gude/ Midt i Velgeingneñe vantreystu sialþñ þier/ og Ottast Gud / so muntu þ besta Medalhooþed rata meiga.

JESVS.

EÑ þiñ eg hier miñ HErra JEsu þig/ midt i þijnum Handaverkum i Skopuneñe. Sooleñ sialþ vidurkieñde þig siñ HErra z Skaparа / i þiñe Pijnu / þa hun miste sijna Birtu/ þvi hun blygdadest og þyrervard sig ad vera skiær/ þa þu heñar Skapare

þoln-

þolnader. Stiarnañ vidurkiende þad sama / þa hun vijsade Vitringunum til þijn/ Matth. 2. Þvi vil eg z skal jafn añ / þa eg sie þau skiæru Himen' Tungl liooma / vidurkieña ad Verked prijse sin Meystara. Lof og Dijrd sie þier fyrer so þarþlegt Meystara-Verk/ og þagurt Smijde. Miñ HErra JEsu / þu ert sialþur sw eilijþa z allra þegursta Sool Riettlætesins / þu ert sw huggunarsamlegasta Sol mijns Hiarta/ stattu vid hia mier/ i Asoknū allra miña Ovina/ andlegra og lijkamlegra / nær eg med miñe Hiartans Andvarpan til þijn tala / soo sem þu lietst Soolena standa fyrer Josua/ og þu giorder þeim blynda Mañe hia Jericho/ Vertu mier/ so sem þu og ert/ hid vissasta Sigurmerke i ollū mīnū Freystingum. Þu gieckst so sin tiju Tijnur til Baka / þa þu audmijkter þig allt til Krossens Dauda / Lattu þad hugga mig a miñe Sootta Sæng/ So ad þijn Pijna z Daude/ sie mier þa hid vissasta Teikn og Merke þar til/ ad eg skule sie-

 lijþ-

[illegible]plega lifa/ þo Logmaaled z mȳn Samvitska hoote mier Dauda. Sooleñ formirkvadest yfer þier / moote þȳnu Andlaate. DRotteñ miñ JEsu/ lȳstu mier þa sem skiæraſt hid itra i mȳnu Hiarta/ þa Sooleñ formirkvaſt/ z Stiooneñ dapraſt mier hid ytra. Straffa mig ecke med Blyndleika Hiartans/ nie Formirkvan þiña H. Orda / þeſſ bid eg þig af allre Root. Miñ HErra JEsu/ þu ert ſu rietta fagurſkȳnande Jacobs Stiarna / lioomande ſem ſkiært Lioos til Uppbyrtingar heidnum Þioodum / z til Vegſemdar Jſrael/Jacobs Afſpreinge. Þu ert mȳn viſſaſta Leidarſtiarna iñ i Himnarijke / bæde Nædareñar z Dȳrdareñar. Þu ert mȳn rietta Planetu Stiarna / ſem ſtendur hid næꝛſta Guds Fodurs Hiarta / O HErra/ þad er ſu allra beſta z kroptugaſta Planeta/ i þui hinu heilſuſamlegaſta Teikne / under þeſſare Stiornuñe er eg fæddur / mȳn heilaga Skȳrn ber þar lioost Vitne um. Epter þiſſarar Stiornuñar kroptuguſtu

Verkan / reikna eg alla mijna Heill og Lucku / bæde þssa z anars Heims / Under hene vil eg peigen stioornast medan eg life / giefande mig fætt um Gang og Verkan nætturlegra Himen-Tungla-Medan þsse Stiarnan / HErran JEsus / bodar mier Lucku og Blessan / þa kvijde eg lijted pyrer / hvad adrar Stiornur boda. Under Stioornan z i Lioома þessarar Stiornunar vil eg peigen og gladur deya / þvi þess er eg fullviss / ad hun leider mig Hættulaust inn i þa himnesku Bethlehem / og Braud-Hws eilijfrar Dijrdar / A M E N.

Fimtudags Iokun.

A Fimte Dagur Vikunnar / er Fimtudagurenn / A honum skapade Gud allrahanda Fiska Kyn i Sioonum og Vötnunum / z Fuglana sem fliuga skyldu under Himnenum. Þetta var nu pad fimta Dags Verked DRottens.

Hier a moot/ sial þu til Saala mijn/ ad þu ecke siert Jdiulaus þyrer Skapara þijnū. Þar fyrer minō stu þyrst/ ad huxa um̄ Almætte DRottēns / hvør ed þeim liþande Skiepnum heþur i þvi kallda Vatne / gieþed Lijþ z alla nattúrlega Hræring/ þvi er Drottēn so i Vatnenu / sem a Þurrlendenu Dadsamlegur. Er þad ecke stoor Forundran/ hvørsu þad þuña Vatn/ gietur þleytt z loptad þm̄ stooru og hrædelegu Hvalþiskum / so þeir leika sier þar iñe / lijka sem þeir ættu i hægre Sæng ad snwast? Æ/ Jeg Mañeskiañ/ er so til Synda og Armædu þæddur og boreñ i þessū Syndadal/ sem Fiskureñ er skapadur til Sundsins / Eñ sa DRotteñ / sem midt i Vøtnunum þleyter so stoorum sem smaum Skiepnum/ hañ mun mier i þessu Synda og Armædu Vatne vel þleyta/ og mig þar iñe/ ecke fyrerfarast nie þorganga læta / Amen.

J ødru Lage athuga þu hier Saal mijn/ Fuglana Himensins þeim sette

DRottenñ / ad pliuga um̃ Lopted yfer Jördunñe / þad er eitt Almættis Verk DRottenñs. Þad þyker þm̃ rijku Tignarmønñum prijdelegt / ad yfer breyda Stoola sijna med føgrum Tiolldum / saumudum eda mindudum med Fugla og Dijra Myndum og Mælverke / hvad þo ecke er nema daudur Skugge. Enñ sa almættuge DRottenñ prijder hier Talld sijns hvorndags Stools (þad er Lopted) med Oteliañlega slage mørgum Fuglũ/ sem marger eru apbragds lysteleger ad pøgrum Lit / og sijngia mieg sætlega / hvør kañ þvilijkt ad giora? Þvi heiter hñ og er med riettu sa DRottenñ / hvørs Lijke ad eingenñ er. Fagurlega er þetta hvorndags Stools Tialldsed DRottenñs tilbwed / enñ fegra mun þo vera hañs Tialld krijngum hañs Hætijda Velldis Tignar-Stool a Himnum / þar ecke lifande fagrer Fuglar / helldur þeir himnesku Cherubim & Seraphim / pliugande moot hvør ødrum hroopande sijngia / eilijft Sanctus / med eitnre fatre skiært-

hlioomande himneskre Roddu/ z prydelegustu Eingla Saunglyst. Miked er hallded ap Fortialldenu med Cherubims Mindum / i Salomonis Mustere/ Enn hvad eru Handa-Verk Mañaña hia Handa-Verkum DRottens? eda pad Dauda/hia pvi Lifanda? eda pad Forgeingelega Jardneska/ hia pvi Eilyffa Himneska ad reikna?

Sia pu hier enn frammar myn Saal/ Fuglarner eru skapader lietfærer / peir fliuga i pvi lyfanda Lopte / Fiskarner par a moote pungfærer / peir sveima i pvi dima Vatne / po nægest hvar med sijna Tegund / par er eckert Ofundar nie Metnadar Stryd a mille pessara Skiepna/ Meñerner meiga skamast syn/ sem pvilykū Skiepnum/giora sig sialfer sijdur/ med Ofund og Metnade. Lær du par fyrer myn Saal/ ad nægiast med pitt af Gude giefed/ z afskamtad Hlutskipte. Ef Gud añ pier ad syngia pinn Gledesauna i Lopte veralldlegrar Uppehefdar/ z Byriu goodrar Lucku z Velgeingne

geingne/ þa Dvirdtu þañ alldrei sem i Tæra-Vatnenu plÿtur/ og dimu Eym da Floode sveimar. Eñ sie so Gude þocknest ad læta þig so bada z sveima i þiña Tæra / Mootlætis z Normunga Floode / þa treystu þÿnum Gude / hañ lætur Fiskana þiña sÿna Næring og Biorg/ Hæle og Skiool i Vatnenu/ þvi mun hñ þig og ecke helldur yfergiefa / DRottiñ leggur þunga a oss / eñ hañ hialpar oss og eirneñ/ og leider oss aptur nedañ wr Diwpe Jardareñar. Varastu þvi ad mogla eda þrætta moote þÿn um Skapara/ edur øfunda þa sm̃ fegre Lucku sÿnast hafa. Øfundeñ hefur sitt Upphaf og Nidurlag hia Diofslenum/ og er lÿk einũ Hunde/ sm̃ sialfur etur wr sier sitt eiged Hiarta.

Fugleñ veit ad skamta sier mæfulega hæft Flug/ Skamta þu og Hugreñingum þÿnum Hoof og Stilling/ og læftu þær ecke fliuga hærra i Ransake og Epterhnÿsne DRottens Leindardoma/ eñ Hoof og Mæte Guds heilogu Orda

lijdur og lopar. Ætla þu ecke helldur sialpum þier / neitt fram̃ yfer þijna Krapta/ og stunda þu ecke epter þvi sem þier opHætt er / og yper þitt Megn geingur.

Fuglen̄ hefur Snoruna/ en̄ Fiskuren̄ Aunguleñ ad varast. Eingen̄ er Skiepnan OHult um̃ sig fyrer Daudanum/ og ecke Mañeskiañ/ þvi hun inleidde Daudañ med Syndeñe i Heimen̄ / So er og Snara Lastaña/ og Krokur Freistingaña/ eins þa ædre/ sem þa lægre/ reidubwen̄ ad fanga og veida/ so aungvum er OHætt i Heime þessum.

Fuglen̄ er hin varasta Skiepna um̃ sig/ Fiskuren̄ þar a moote/ opt Daiæten̄/ og lætur veida sig þrætt a sama Krook/ sem hañ fyrre særde. Verttu Var um̃ þig Christen̄ Madur/ hapdu i þessu Epne Fugla/ en̄ ecke Fiska Natturu/ Hape Krokur Syndaña sært þig eitt siñ/ þa lattu hañ ecke deyda þig i ødru siñe/ Lig þu alldrei leinge i sømu Synd. Eitt siñ ad syndga/ er noog/ ødru siñe

ofmiked

opmiked/ þridia siñe leider þ Strappeð epter sig.

Fugleñ verdur veiddur/ þo hñ sie var um̃ sig/ Opt verdur Fiskureñ þrij/ þo hñ sie þœvijs. Stioornan Guds er undarleg fyrer vorum Sionum/ Under hañs Næd z Verndan er allt komed. Treiste ecke sa hyggne a Klookskap siñ/ Foreþlæst ecke helldur sa Fœþroode i sijnum Vankuñendum/ Gud kañ ad giora Klookindeñ ad Heimsku/ og einþalldt Fœfræde ad Hyggendum. Sa hefur allt sem Gude treister/ þſſ skyldu aller giœta.

Pad þim̃ta Bodord DROttens sijnest mier hier meiga adhneygiast/ Þviad so sem Gud heþur sett þeim syndande Fiskum/ Vatned/ so sem eirn Hlijfdar Mwr/ og þeim þliwgande Fuglum/ Lopted/ so sem eirn Kastala og Slot/ til Frelsis sijnu Lijfe/ so þeim Skiepnum er ecke audsokt ad nœ/ nema hvad DROtteñ sialþur þær Mañenum/ so sem i Hendur skamtar/ So heþur z DROtteñ vor sett þad þim̃ta Bodord Mañsins Lijfe/ so

sem

sem eina Vernd og Alsþdar-Mwr/ þvi til Frelsis og Forsvars/ nema hvad Gud sialþur/ þa sem illa giøra/ so sem skamt ar under Sverd Yfervalldsins/ hvar þyrer þeir eru þrij þyrer þessu Bodords Brote/ sem DRottens Vandlætingar Sverd bera riettelega til Straþþs þeim Ohlijdugu og Þverbrotnu/ en goodum til Forsvars.

Naþned.

Ffter þvi sem þesse Dagur stendur i Viku-Daga Tolune/ þa kollum vier hañ Fimtudag/ Hvad og giefa maa gooda Eptertekt.

Fyrst vil ſar þ þier/ miñ Saal/ uppa þa þim̃ Parta Catechismi/ edur þiña Christelegra Frœda. Sa þyrste/ eru þau H. Tiju Bodord / Þad er / DRottens Reiknings-Book / þar iñe standa upp teiknud/ vor Tiju Þusund Þund/ sem vier Meñerner/ hvor eirn fyrer sig/ eigū Gude i Skulld ad giallda/ hvar ad vier gietum þo ecke ad eilijfu wtkvittad aþ vorum

eigeñ Kroptum til/ i þessare Reiknings-Book MRotteñs/ lestu sem tijdast/ so þu lærer ad þeckia þar aþ þijna Skulld/ og þier kome ecke Ovart Skulldaheimtur-nar/ þa þier er sem bægast ad giegna/ og sem hættelegast ad verda krafeñ og klagadur. Lærdu þess vegna aþ þeim tiju Bodordum/ ad þeckia Synder þijn-ar/ og vert bliwgur fyrer þijnum Gude/ og hallt þig epter þeim/ þad frekast þu megnar/ i Otta Guds og Kiærleika til Næungans / þriad þad eru alleinasta þau goodu Verkeñ/sem þar iñe eru bod-eñ/ z þad eru þau riettu illu Verkeñ/sm̃ þar iñe verda boñud.

Auñur Hofudgreineñ er Trwarjæt-ningeñ/þad er Qvittantiu-Bookeñ vor/ giefeñ oss aþ Gude/ þar hefur þu upp-teiknada fulla Borgun / sem þu ætt og mætt greida þijnum Gude/ fyrer þa tiju þusund Punda Skulld / sm̃ þu ert i fall eñ/ a moote MRotteñs tiju Bodordum / þviad i añare Greineñe Trwarjætning-areñar / fiñur þu tiju HErrañs JEsu

Vels

Velgiørninga / hvørier riettelega aþ þier i Trwñe medtekner / eru þijn full, komleg og ꝏnægiañleg Borgun z Be, falingur/ þyrer allar þijnar Synder/ og Bodorda Brot / þar med lætur Gud sier lynda/ þvi lattu þier og þar med næg, ia/ og hyrdtu ecke þijnum eigeñ Verkum sem øll eru i sialþu sier Ogilld / þar vid ad blanda nie bæta / svo þu spiller ecke uꝫ þyrer sialþum þier / nie Dvirding giører HErrañs Christi Forþienan/ so sem hun þyrþte þiñar Stodar z Styrks vid/ hvad ad er ein fyrer sig su hin stær, sta Synd.

Sa þyrste Velgiørningur er/ Gieteñ aþ heilogum Anda. 2. Fæddur aþ Mariu Meyu. 3. Þijndur. 4. Kross, þestur. 5. Deiddur. 6. Grafeñ. 7. Nidurstijgeñ til Helvijtis. 8. Vppri, señ. 9. Vppstigeñ til Hymna. 10. Sit, iande til Guds Fodurs hægre Handar. Þessa þijna Qvittantiu, Book/ ydka þu ætijd/ og set þessa JEsu Christi Vel, giørninga a moote allre Løgmalsins A, klogun

kløgun z Skullda-Krøþu/ z Skielþingu þiñar Samvitsku. So verdur þu þrij z kvittur / þvi sæler eru þeir / hvørium DRottens tilreiknar ecke Syndernar / Psalm. 32. Læettu þessa Høfudgrein hallda þier vid einþallda Iatning / og Vidurkienningu þriggia Personaña i einum Guddoome/ og lær þu ad þeckia/ þyggia og þacka Velgiørninga Fødursins i Sköpuneñe/ Sonareñs i Endurlausneñe/ z heilags Anda i Helguneñe.

Þridia Høþudgreineñ er / FADer Vor / hun mæ kallast vor Reiknings-Book/ þar iñ hefur HErrañ vor IEsus sialfur/ svo sem i eitt Regestur uppreiknad allar vorar Naudsyniar / og allt hvad oss vantar og vanhagar / bæde fyrer Lijþ og Sæl / og vijsad oss med þær upp til Himnaña/ til þess allra rijkasta DRotteñs / og allra myskunsamasta Guds/ og vors allra ørlætasta og giaþmilldasta Føturs / sa ed noog heþur til ad veita/ alldrei þreytest nie þyker miked þyrer ad gieþa / og hefur sett sitt eiged

F Amen/

AMEN / so sem sitt Nafn og Vnderskrift/ under þessa vora Bæn og Supplicatiu til Guds / hũs og vors elskulegasta Fødurs/ svo vier skylldum ecke þurfa ad efast um̃ pad / ad oss skule allt pad veitast/ sm̃ vier þar iñe um̃bidium / þvi ad AMEN þyder / Sañarlega / Og JEsus er sialfur Sañleikureñ. þessa þyna Þarfar og Naudsynia Bæn/ lestu sem tydast / med ydrande / audmiuku og trwudu Hiarta/ fyrer Gyrũ DRottens.

Fiorda Høfudgreineñ/ er Sacramentum heilagrar Skyrnar/ pad er eitt Jñsigle uppa Nadar Qvittantiu Book ena/ pa sm̃ DRotteñ giefur oss i Trwarjætningunẽ/ og uppa pad AMEN/ sem stendur vid FADer Vor / ad vier skulum sañarlega verda Bænheyrder/ z þar med er Skyrneñ vor/ oss Sættmæle eirnrar goodrar Samvitsku vid Gud/ i Trwñe a JEsum Christum / og ein Laug / sem oss hreinsar af Syndunum / og fæder edur giefur oss (ædur i Syndunum fædda og gietna) aptur ad nyu

Bnrer

þyrer dædsamlega Verkan Guds hei-
laga Anda i Kraptenum Bloodsins JE-
su/ og hñs Obrygdañlegra Fyrerheita/
til eilyfs Lijfs/ Riettlætis og Helgunar.
Myn Saal/ gleymdu alldrei þÿsu Drott-
eñlegu Jñsigle / og þÿnu Saatmaals
Bande vid þiñ Gud / og kappkosta ad
hallda Trwñe og goodre Samvitsku /
allt til Æfeloka.

Fimta Nepudgreineñ/ er þ hæverd-
uga Sacramentum Lijkamans z Blood
sins JEsu Christi/ þad er añad Jñsig-
led DRottens / uppa øll Nædar Fyrer-
heit Guds / sem standa i hñs heilaga
Orde / um̃ Fyrergiepning allra þiña
Synda / pyrer Pÿnu og Dauda JEsu
Christi/ z Endurnijun þess Saatmaa-
la Nædareñar/ sem giordest mille Guds
og þÿn i Skijrneñe. Pad er og Miñis
Pantur JEsu Christi / hia þier epter-
lateñ / svo þu gleymer alldrei ad vera
honum packlatur / fyrer sijna heilogu
Pÿnu og Dauda/ og med þvi þier giepst
Þar i Braude z Vÿne / hñs sañarlegañ

Lijkame og Blood / þa styrker þu þar med þijna veika Trw um̃ Syndanã Fyrergiefning/ hvoria hũ þier wtvegade/ med siñe blessadre Pijnu og Dauda.

J þessarar Fædunar Styrkleika gein gur þu / øngvu sijdur eñ Elias Spamadur/ i giegnũ Eydemørk allra Eym da og Freystinga / yfer Jordanar Flood Daudañs / allt til Guds Fialls / þad er, Himnarijkis Glede og Vnadsemdar. Hresstu þig sem tijdast a þessare himneske Fædu / og gled þu þig yfer so sterku Jñsigle þiñar Saluhialpar / og undu þier vid þeñañ Miñis-Panteñ JEsu Christi þijns Lausnara.

J ødru lage miñstu / ad Fim̃ voru þau stærstu Pijslar Sáreñ JEsu Christi/ Tvo a hañs Hondum/ Tvo a hũs Footum/ og Eitt a hũs Sijdu. Geimdu þeirra sætu Miñing i þijnu Hiarta/med þeim sigrar þu Diofuleñ/ øngvu sijdur eñ David vañ Goliath / med einum af þeim fim̃ Steinum / sem hañ took wr Lækiar-Farvegnum. 2. Sam. 17.

J þridie

J þridia Mata giæt ad / Ad þiñ eru þijn Skilningarvit / Siooneñ / Heyrneñ / Smeckureñ / Lycktaneñ og Tilþiñingeñ / Spaña þu þesse, þiñ bægu Akneyteñ þijn / under Ok DRottens Bodorda / og læt þau ganga under þvi sæta JEsu Christi Oke / og a riettum Akurveige þijns Christeñdooms / svo þau drage þig ecke under Oke Dioþulsins / z Hölldsins særa Synnda / a Afvega / Glötunar og Fordæmingar Stijgeñ.

J þiorda Mata miñstu / ad þiñ voru Hörmungarstader HErrañs JEsu i hañs Pijnu. 1. Gras-Gardureñ / hvar hñ sveittest Bloodenu þyrer þig / z þreytte þiña vegna vid Daudañ. 2. Caiphas Höll / þar hñ var med Ligum æklagadur / og fyrst Dauda-Madur wrskurdadur. 3. Doom-Hwsed Pilati / hvar hñ var hwdstrycktur / þyrne-krijndur / og til Dauda dæmdur. 4. Fialled Golgatha / hvar hñ var Krossþestur / hæddur / giegnum-stungeñ og deyddur. 5. Josephs Alldengardur / þar hñ var

Greptradur / og af Striidsmoñunum vaktadur/ iñ til þridia Dags / þa reis hañ upp med dijrdlegum Sigre.

Fim meiga hier a moots vid reiknast/ þau almeñelegustu Plats Mañsins. 1. Ervidis Plats Mañsins / þar hañ viñur og vaktar sitt Embætte. 2. Er Kieñingar Platsed / þar Mañ heyrer / les og jdkar Guds Ord / og bidur Gud. 3. Er Doomara Platsed/ þar riettvijs lega a ad dæmast/ z Sañleikureñ Mañ unganum til Stodar/ auglijsast og styrkiast. 4. Er Sorgar / Sootar og Hrygdar Platsed / þar Madur þarf ad huggast / einkum þa Daudeñ nælgast. 5. Er Greptrunar Platsed/ þar Lijkameñ verdur nidursettur i Vansemd / hvar hañ skal og sijdar upprijsa i Vegsemd/ 1. Cor. 15. Hafe hañ i Trwñe vidskiled. J øllum þessum Stødum haf þier i Miñe JEsu Christi Pijnu / þvi fyrer hana blessast þier Verked / fyrer hana bodast þier Nadeñ Guds og Fyrergiefning Syndaña. Forgrijp þig

ecke med Pilato/ i raungum Vrskurde / þvi Þijnañ JEsu hialpar þier fra ei lijfum Afellis Doome / Drvæntu þier ecke i Sorg/ Soott nie Normung. Laat JEsu Þijnu vera þijna Huggun / og hugga þar eitneñ adra med / hellst a moote Daudañs Otta/ Ber þu mz þier JEsu Þijnu/Dauda z Vpprisu Miñing/ til Grafar þeirra Framlidnu/ Ja/ Ber þu JEsu Þijslar-Miñing med þier / alla þijna Lijfdaga / iñ til þijns Dauda og Grafareñar/ og seigdu æfijd med Bonaventura / Vertu DRottiñ JEsu mier æfijd fyrer Sioonum / med þijnum heilogum Blood-Vndum / svo hvørt sem eg sný mier/ og hvad hellst eg med mijnum Augum lijt/ mætte mier sijnast rioodad i þijnu Bloode.

JESVS.

MJN sie eg hier þitt Dædsamlega Almætte og mattuga Dædsemd / Miñ HErra JEsu / þvi þu ert þad eilijfa Fodursins Ord / fyrer hvørt

 svo

ſvo Fiſkar ſem Fuglar/ og allt aãad/ eru ſkapader / þvi lietu og Fiſkarner epter þijnu Orde/ draga ſig i Nete þiña Lære ſveiña/ og Fiſkureñ færde eirneñ Peire Skatt-Peningeñ i ſijnum Muñe / þar med ſijnande/ hvijlijka Magt Skapareñ heþde yþer ſiñe Skiepnu. HErra JE ſu / þa þeir þliugande Fuglar ſijngia / z þeir ſyndande Fiſkar leika ſier i Votn unũ/ hvorſu mgiætlega prijſar þa Ver ked ſiñ Meyſtara ? Loþad og prijſad ſie þitt Almætte ad Eilijþu. Miñ HEr ra JEſu/ giørdu Hiarta mitt þliugande þra Jardneſkum Hiegoma/upp til þijn i Himneneñ / Gieþ mier i miñ Muñ og Hiarta / þagra Loþſaungva/ til Dijrd ar þijnu heilaga Naþne/ hier ſtundlega og añars Heims eilijþlega. Lattu mig ecke verda andſtiggelegañ Hræ-Fugl fyrer þijnu Auglite/ og ei helldur haþa Rans-Fugla Art nie Hraþna Nattu ru/ vid miñ Naunga. Lattu ecke aþ mijnum Huga nie Muñe koma Hrafne Hliood/a moote goodum Pdrunar Amiñ

ingum

ingum/ þvi þeirra Hliood er Cras, þad er/ A Morgun / so eg ecke skioote miñe Ydran og Leidriettingu a Frest. Vardveittu mig miñ Endurlausnare / fra Snøru Oluckuñar og Krookum Freystingañá/ og Nete Diøfulsins/ einkum a miñe Daudastundu. Lættu Sælu myna hafa sitt Athvarf og Skiool/ under þynum Myskunar wtbreiddum Bloomstur-Kvistum/ so hvørke Hretvidre Normungañá/ nie Rœns-Klær Diøfulsins giøre heñe Skada. Miñ DRotteñ JEsu / þu lietst Fiskana blessast og prioofgast i Botnunum / Lættu mig og so blessast og prioofgast / i Ruggun og Krapte miñar heilogu Skyrnar/ Lættu mig hugsvalast a Bloode og Vatne wtruñu/ af þynu signudu Hiarta. Lættu nu standa DRotteñ miñ/ vid þañ Sæft mœla / sem þu giorder vid mig i miñe H. Skyrn (sagde Keysare Fridricus Barbarossa / þa hñ endade sitt Lijf af Ofurkiœlu Vatnsins/ i hvoriu hñ badade.) Miñ HErra JEsu/ pleyte mier

Almættugur Myskunsamur Kraptur þiñ i gtegnū allt mitt Eymda z Mootlætinga Vatn / til Himnarijkis Sælu Hafnar. Drag þu miig i Nete þiña blessadra Fyrerheita / ad Lande þiñar Nædar / Drag þu mig upp wr Daudans Pytt og Diwpe / ad Lande þiñar Dijrdar. Lattu mig ecke med Dætis Fiskum/ þad er/ Ydrunarlausum Syndurum wtkastast / Lattu mig helldur med þeim goodu Fiskum/ þad er þeim wtvoldu Guds Börnum / iñsafnast i Kereñ / Ja/i Kiør z Koste eilijfrar Saluhialpar/ A M E N.

Føstudags Jdkun.

A Siötte Dagur Vikuñar/ er Føstudagureñ/ A honum skapade Drottteñ allra Han da Kvikzienad/ Dijr og Skridkviken de Jardareñar / og sijdast allra Mañ eñ af Jardar Leyr / og blies einum lifande

lißande Anda i hañs Asioonu/ so hũ vard ein lißande Saal / og um̃ Skep un Mañsins, Radslagade Gud vid sialfañ sig / og mindade so Mañeñ epter siñe Mind. Þar epter skapa de hañ Konuna aß hañs Riße medañ Madureñ svaß/ og gaß hana Mañen um til Medhialpar/ og sette þau so Herra yßer øll siin Handaverk/ under Himnenum / og lagde eina krøptuga Blessan yßer þau bæde.

Min Saal/ So sem þetta Verked er þad seinasta i Skøpunar-verkenu DRottens/ So er þad og hid eptertakanlegasta og athugaverd-asta. Añrike Holldsins i Lijkamlegu Starfe/ hindrar ockur miked i þessare þvilijkra DRottens Verka Jhugan/ þo vilium vid giefa ockur eina litla Toom Stund epter ad taka þvi sem mest um-vardar. Andeñ skylde ecke helldur Jo-

 iulaus

iulaus vera/ eñ Holldeð. J þeſſu Dags-Verkenu DRottens/ er tveñt þad ſm̃ vid høpum ad yfervega. Þad eina er Skøpun Dijrafia/ Skridkvikindaña og Fienadarens. Þad añad er Skøpun Mañſins.

Hvad Skøpun allra þeirra Mællauſu Skiepna vidvijkur/ þa eru þær þæſtar/ ſem oſſ eru kuñugar/ þo vær um̃ nockrar heirt høpum/ eñ ſamt og ædur/ þa mættu aþ þeim øllum/ ſem þu daglega ſier og medhøndlar/ ſiæ og merkia DRottens þijns Guds dædſamlegt Almætte/ Sa ed hvilijkar Skiepnur alleinaſta fyrer Ord ſijns Almættis ſkapade/ liþande giorde z frioþgade/ þar med mættu a þeim merkia/ Dum̃rædelega Speke z Vijsdoom DRottens/ þar hañ hvørre eirne Skiepnuñe/ hefur vijslega ſtickad og ſkamtad ſijna Art og Tegund. J þridia Lage mættu og daglega ſiæ hañs Fodurlega Myſkunarrijka Goodgyrne/ i þvi/ hañ þeim øllum ſo rijkuglega forſorgar/ lætur þær allar þiña ſitt Fooſtur

og Vpphellde/ Skiool og Hæle/ hvørs vegna þier ber pyrer allt þetta/ ad prijsa/ heidra og lopa þañ Almættuga / Vijsdoomspulla og goodgiarna Gud og DROTTeñ.

I odru Lage sier þu so sem nockurt Skyn z Lioома Guddoomlegrar Tignar og Dijrdar / þvi so sem Hañ prijdde siñ Nvørndags Stool/ þad er Himenen/ med þeim pogru og fagurtsyngiande Fuglum/ sier til Dijrdar/so hepur hñ og prijdt sijna Footskør / þad er Jordena/ med þeim lystelega leikande Dijrum og Fienade/ sier til virdingar. Ofte ast þu og heidra þvilijkañ Tignarlegañ HErra/ a hvørs Footskør þu med þm øllum stendur. Drottningeñ ap Sudrenu/ purdade sig so uppa Skickunena i Salomonis Hwse/ so sem uppa hañs sialps Speke. Aungvu sijdur meigum vier forundra oss uppa dadsamlega DRottens Skickun i Heimenum/ Hvar pyrer vær meigum daglega seigia med David / Ps. 19. Skickaner DRottens

ens eru rietfþerdugar/ z gledia Hiartad.

2. Hier næst/hvad Mañsins Skøp un a hrærer / þa er hun med øllu þvi sem þar ad hnÿgur/ so þúrdañlega dadsamleg/ ad eg helld øll Mañsins Æþe hrøcke ecke til/ allt þad wt ad grunda z þyllelega ad ransaka/sem þar um hux ast/ talast og ransakast mætte / miklu sÿdur eitn lÿtell Punctur Tÿmans/ þo vilium vid/mÿn Sæl/ hid sierlegasta i ock ar einfølldu Fæþræde/ i Trauste DRottens/z med hañs Nædar Hialp/stuttlega athuga.

J þyrstu er þad athuga verdugt/ ad þo DRotteñ a Himnum/ a þeim fyrre þim Skøpunarverks Døgunum/ giorde margar fagrar z forvrÿdelegar Skiepnur/ þa verdur ecke i Ritningune umgieted/ad hñ hafe þar um fyrerfram/ neitt Nadslag hallded/ Ei helldur verdur til greint / aþ hvøriu sierdeilis tileinkudu Eþne/ i hvørre sierdeilis Lÿking / eda hvad margar þær hafe aþ hvøriu Tæge i Pndverdu vered skapadar/ þo lÿk-

leagst

legast meige sijnast/ ad þetta Jardneska hafe mestan Part af Jordunne/ og hinum prem.ur Elementunu/ Vinde/ Vatne og Ellde veried skapad/ med þvi allra Elementanna Tegund/ finst i ollum lifande Skiepnum/ so sijnest og lijklegt/ ad DRottenn mune hafa allar lifande Skiepnur i Pørum skapad/ eitt Kallkyns/ annad Kvennkyns/ sierhvert Par med sinne Tegund/ hvorium hann gaf Almættugt Blessunar og Bijfalningar Ord/ ad aukast og margfalldast skyldu. Enn allt saman þetta verdur hid greinelegasta upptaled i Mannsins Skøpun/ z par ad auke Herradæmesins Skickun/ yfer ollum Skiepnum/ z þess vegna vilium vid þetta stuttlega/ hvad epter annad yferskoda i styttsta Mata.

Fyrst/ DROttenn rædslagade umm Mannsins Skøpun fyrerfram vid sitt Ord og Anda/ þad er DRottenn vorn JEsum/ og H. Anda. Þetta Rædslag hiellt nu sw blessada Guddomsins Þrenning/ Ecke þess vegna/ ad nockurt

Tvila

Tvijlræde eda Efaseme være i DRottens æsettu Rade/ hvort ed eilijflega sted ugl stendur/ og med øllu er Oumbreitanlegt i sialfu sier/ helldur vill hañ sijna oss hvad miked honum være hugad um Mañeskiuna / framar øllum ødrum Skiepnum/ þvi um þad rædslaga Messt hellst/ sem þeim er mest umhugad/ og þeir hellst vilia vanda. Þar ad auke sær DRotteñ vel fyrer/ ad þo audvelldt være Mañeñ ad skapa/ munde þo miklu kosta hañ / fra siñe fagurt-skapadre Mynd falleñ/ aptur ad endurleisa. Ecke þad ad DRotteñ med hvilkulum eda kvijdasømum Huga / sæe epter þeirre Myskun sem hañ fyrer Heimsins Grundvallan fyrerhugad hafde Mañeskiuñe ad veita/ i Sendingu sijns Sonar JEsu Christi. Miñ Sal/ forundra þig helldur Gudrækelega yfer þessu DRottens Rædslage / eñ þad þu i Fæwitsku smæsmuglega þar epter hnijser. Gud rædslagade um þijna Skøpun/ þvi honum var miked um þig hugad/ Lættu þier

aþ

aþ øllu Hiarta umhugad vera / ad þu skøpud Skiepna Guds/ verder Skapara þijnum til Lofs og Heidurs / og fordiar-þa þig ecke aþ Sialfs-Dæmdum / nie þad dijrmæta DRottens Verk a þier. DRottenn sæ hvad miklu kosta munde / þig glatadann ad Endurleysa / þvi þad kostade hñs elskulegasta Hiartans Son-ar Lijf og Blood. Þann mikla Kost-naden virdtu / þygg þu og þacka þu alla þijna Lijfdaga/ og kosta øllu þijnu Hiarta/ og øllum þijnum Lijfs-Kreptũ þar til/ ad vera hlijdenn þijnum DRott-ne/ þvi þ er þijn Skyllda. Gud Ræd-slagade um þijna Skøpun vid sitt Ord/ þad er vid sinn Son/ og heilagann Anda. Rædslaga þu skapadur jaþnann vid Guds Ord/ i øllu þvi þu giører/ z hlijd Ræd-um heilags Anda/ sm̃ þier i Guds Ord og goodum Aminningum gieþenn verda / og þorsmædu alldrei Guds Ræd i strijd vid sialþann þig / so sem þeir þverbrotnu Gydingar.

1. Eþned/ aþ hvøriu Gud Mañenn

Gg skapadeſ

skapade/ var Jardar Leyr/ pad er Lykamañs Efne og Materia, og sa lifande Ande sem hañ blies i Mañsins Asioonu/ pad var Sálen/ sem Lykamanum af Leyr skoptum/ gaf Lyf/ Hræring/ Mál/ Miñe/ Ræna og allañ Mañlegañ Edlisháttt. Dasamlegt Almætte DRottens Hefur þu hier ad prysa: Fyrst i Piñe Skøpun/ þar hañ af so audvirdelegu Efne/ skapade so prydelegá Skiepnu/ og af einum bæniqstum forgeingelegum Hlut/ giørde þa Skiepnu sem Oforgeingeleg vera skylde/ og samteingde so næfvæmlega tvo hina Olyfustu Hlute/ daudañ Leyr og Odaudlegañ Anda.

2. Þar næst/ þa þu ælystur þiñ eigeñ Lykama/ þa miñstu af hvøriu Efne hañ er giørdur/ og legg af allañ Metnad/ þvi hvar af skylde Dupt/ Molld z Aska stæra sig? Leyrkierunum er þvi hættara vid Brotenu/ sem þau standa hærra/ Svo er Mañenum þvi hættara vid Slisum og Olucku/ sem hañ sialfur setur

ſetur ſig og metur hærra / þvi hvør ſig ſialfañ upphefur / ſa ſkal nidurlægiaſt/ ſeiger DRottiñ/ Luc. 18.

Eitn Erchebyſkup aþ lægu Slegte/ liet jaþnañ þyrer ſier wthroopa þeſſe Ord: Miñſtu hvadañ þu ert komeñ. Þeſſ'hattar Ord ættu hvøriū Mañe i Miñe ad vera. Þa þu athugar þijna Sælu/ Chriſteñ Madur / þa ſkylder þu med hædſta Lijtelæte prijſa Gud/ſm̃ þig prijdde med ſo goodre Gæþu / og liet þig ecke verda eina Rænulauſa Skiepnu-Fardu vel og vandlega med hana / og koſta alls Kapps um̃ / ad hun verde Oflecku Skapara þijnum aptur ſkilud / eñ þad kañ ecke ad ſkie/nema þyrer JEſu Chriſti nædugaVerdſkulldan/ hvørta þu med eirnre ſtødugre Trw medtekur/ þvi hñs Blood hreinſar oſſ af allre Synd. Varaſtu og viliande aþ Illvilia / Sælu þijna med Glæpum ad ſaurga/ hvøria Gud þier / aþ ſijnum Goodvilia gaþ og liente/ og hñ vill hana Oſaurgada aptur hafa.

3. Epter Guds Mind var Madureñ ſkapadur. Ecke er þad ſo ſkiliande / ad Lijkamañs Limaña Mind / ſie epter Mind Guds eigeñlegrar Veru / med Høndum / Footum / og añara Lida og Lima Giord og Adgreind / ſo ſem Lijkneſke / epter lifande Mañs Limum wthøggved / þvi Gud er eirn Ande / Helldur a þetta hellſt heima hia þeirre Andlegu Mañſins Tegund / ꝛ i ſtuttu Mæle þar um̃ ad tala / þa er ſialþur Skapareñ þad fullkomna Riettlæte / ſa algiørde Vijsdoomureñ / þad eilijþa frijaſta Frelſed og Frimlsleikeñ. Epter þeſſare Guds Mind var Madureñ ſkapadur / Riettlætur / Vijs / med þrialſum Frijvilia / Þetta voru ægiætar ypparlegar Gaþur / og ein ſkiær ſkijnande Mind i Mañenum / hvoria hañ miſte aldeilis i Syndafallenu. Þeſſa Guds Mind endurnijade JEſus i oſſ / þa hñ i þullkomeñe Mañs Mind / Jæ / ſañur Madur i Mind ſyndugs Hollds / þo ſialþur an Syndar / leid fyrer oſſ Pijnu og Dauda.

Dauda. Þessa Guds Mind i Mañ-
enum bæde skapada og endurnýada/ þeck
er eingeñ / nema riett-trwud / og þyrer
heilagañ Anda endurþædd z endurnýud
Mañeskia. DRotteñ heþur og i siñe
Veru / ORded og Andañ. So heþur
z Madureñ i siñe Veru Rænu z Skyn
seme/ aþ hvørium Mæled framleidest/
þar med Miñe og Hugar-þar/ hvørt ad
er so sem eitt vakande liþande Ande i
Mañenum / hvad eg helld ad þessare
Mindeñe Guds i Mañenum leidast mei-
ge/ og þetta hefur Madureñ haþt epter
Syndafalled / so sem Meniar nockrar
Gudlegrar Mindar/ þo. pad þyrer Syn
dena sie miøg so veikt og aþmindad ord-
ed i margañ Mæta. Nu mýn Sæl /
þyrst þu ber nu þessar Meniarnar Guds
Mindar i þier/ z þu ert af JEsu Guds
Syne til þeirrar þyrstu Guds Mindar/
sem þu varst epter giørd / aptur endur-
leyst / og dýru Verde keypt / þa skal þu
epter þremsta Megne/ mz Hialp Drott-
eñs þar til / ad þu ecke nýder nie svývirt-

 dek

der Mind DRottens i þier / nie a þier sialfum. Forsmaadu ecke helldur Guds Mind a ødrum / þo lytelmootleger sijnest þyrer þijnum Augum / Minstu ad aller eru epter eirnre Mind skapader / z til eirnrar Mindar endurkeypter. Von er þo ad Mansins Lijkama Mind verde i Fatæktene/Volædenu/Sorgene/Sootlene/ Ellene og Daudanum O-ælitleg / Vesalleg / Aumleg / Audvirdeleg og Sorgleg / þar JEsu Christi blessada Mind vard i Kvølene so O'ælitleg og Hryggeleg/ad þar sæst eckert girnelegt a Honum/ Ja/ þar var ecke ad sia nema Blood / Ræka / Blaana / Beniar og Prota/ þar þyrer þorsmaadu alldrei þvilijka hrygdarlega Mind a nockre Mannesskiu/ Tak og sialþur til Packa þvilijka Sorgarlega Mind ad bera/ vilie Drottenn þad so haþa/ og gled þig þar vid/ad þu sem ber hier Hrygdar-Mindena HErrans JEsu um Stundarsaker/ J Volenninne / munt JESu Dyrdar-Mind bera ad Eilijþu/ i Glede z Æru/ þa

þa ſw rietta Guds Mind er algiord og fullkomeñ i þier vordeñ.

4. Mañ og Kviñu ſkapads Gud / hun var giord aþ hñs Riþ-Beine / þa hñ ſvaþ / og leidde Gud ſialfur hana til Mañſins / og baud ad hun ſkylde vera hañs Medhialp. Hier er nu ſa þyrſte Vpprune og Iñſetning til Hioonabandſins / þar þyrer er þ ein Stiett / af ſialfum Gude iñſett / og aþ honum bleſſud / þvi er hun bæde loþleg / good og parþleg / z ſkylde epter DRottenſ Orda Beþalningu / aþ ollum heidarleg halldeñ verda. Hvør ſig vill þar iñgieþa / vareſt fyrer Fyſnarſaker Holldſins / fyrer Raad praſñ ad raſa / þvi i añad ſiñ raadſlagade DRotteñ / þa hñ villde Hioonabanded iñſetia. Sw er Hioonaſtietteñ Luckuſomuſt / ſem i Naþne DRottens er byriud / med Bæn og Gudhrædſlu / þa ſialfur DRotteñ leider Mañ og Kviñu samañ / er Von til Bleſſunar z Bootar a ollu Mootlæte. Eiñſomul Holldſins Fyſn gieþur alldrei gooda Hioona-

 vyſſlu.

vijgslu. Eingeñ Dvirde sijna Eckta Persónu / þvi þad mispocknast Gude. Madureñ þecke sijna Kviñu fyrer Medhialp / sier af Gude tilskickada. Kviñañ maa og i þeim Ordum / þeckia sitt Embætte / og stunde i Otta DRottens / svo vid siñ Mañ ad bwa og breyta / ad hun med Æru bera meige þad Nafn / ad heita hañs Medhialp / eñ eige hañs Forrotnun / Bæde skulu þau eitt Holld vera. Þess a Madureñ ad miñast / so hañ sijna Eigeñkviñu forsvare / forsorge og virde / sem sitt eiged Holld elske / hreirn Kiærleike er Hioonabandsins fegursta Prijde. Hallde hvørt Hioonaña vid þad sem Gud hefur sialfur boded / þa helldur hañ og vel med siñe eigeñ Skickun / añars er ecke good Von / ef med Illvilia er wt af breitt. DRotteñ lagde sijna Blessan yper þau fyrstu Hioon / hvoria þau vegna Syndar og Ohlijdne af sier brutu. Þvi varest øll Christeñ Hioon / Illt z Ogudlegt Lijferne / svo þau ecke Blessun DRottens

af

aß sier brioote/ þvi an Guds Blessunar er allt Onÿtt. Miklum og goodum Menium siñar fyrstu Blessunar/ hefur DRotteñ jafnañ i Nioonabandenu vidhallded. Stunde øll Christeñ Nioon med Gudhrædslu þar epter/ ad þvilÿkar goodar Meniar aukest / eñ vanest ecke.

5. Herra-Stioornan gaf DRotteñ Mañenum / yfer øllum Skiepnum a Jørduñe/ hana reiner þu Daglega: vertu þess alla Daga med skyldugu Þacklæte miñugur. Nær þu sier þær Skiepnur sem þu Daglega m; høndlar/hvørsu þær eru þier undergiefnar / þa læt þier til Hugar koma.

1. DRotteñs Ord hefur mikeñ almættugañ og længvarande Krapt. Nu meir eñ fyrer 5627. Aarum/ skiede þsse Skickun/ z hun helldst eñ nu vid / þvi Ord DRotteñs blÿfur eilÿflega/ og so sem hñ skipar/ so stendur þad / þvi er a Ord DRotteñs gott ad treysta. Þad hefur allt Eids Krapt sem DRotteñ talar/sagde Plato. 2. Epter DRott-

eñs Bepalningu fæda og klæda Skiep-
nurnar Mañeñ/ og þioona honum i ad-
ſkilianlegañ Mæta. Furdañlegt er
þad / hvorſu þær ſterkuſtu Skiepnur
læta ſig temia/ beygia og ſveigia/ jafn-
vel af þeim ſmæu Vngmeñum/ ſem ſiaa
mꝍ a Heſtum/ Oſnum / Vlfolldum ꝫ
Fijlum. Leon og Biarndijr eru grim̃/
þo læta þau ſig ſpekia og temia / þeſſu
orkade eitt Ord Drottens vid þær ſterku/
ſtooru ꝫ grim̃u Skiepnur/ þad læta þær
ſvo vid ſig ræda/ Eñ Mañeſkiañ allei-
naſta/ lætur hvorke Guds Ord nie An-
da vid ſig ræda/ þad næde Gud. Sæ-
la mijn / Varaſtu ad vera ſkynlauſum
Skiepnum ſijdre / þad er þier ofmikel
Minkun / þvi læltu Guds Ord vid þig
ræda/ og halldt hñs Bodord/ med Da-
vid / Gulle og Gerſemum betra og dijr-
mætara.

3. Giæt og vel ad/ þott DRottẽn
hafe gefed þier Herradæme yfer Skiepn
unum/ og lagt þær under þitt Valld/ þa
vill hañ þo ecke þu ſiert þeirra Omyſkun

ſamur

samur Tyrañe/ þvi bañade hañ ad mwl binda erianda Naut/ og pyrerbaud ecke Vxa nie Asna wr Pitte ad draga a Þvottdeige/ Luc. 14. Ecke soomer vel einum Christnum Mañe/ med Hwngre edur Kulda/ edur Omyskunsamre Med-þerd/ ad kvelia viltande sier þarþsam-legar/ aþ Gude gieþnar Skiepnur/ Mysk-unseme DRottens er yþer ollum hañs Skiepnum/ Psalm. 145. Þvi lattu og þijna Myskunseme yþer þeim vera/ sem hañ hefur þier til Gagns og Viñstoon-ar þeinged. Þeim verdur Myskunarlau-sum Doome hoofad/ sem aungva Mysk-unsemd sijner. DRotteñ baud/ad lij-ka skylde eriande Vxe og Asne Nojld tiga/a Þvottdeigenum/ so sm Madureñ. Hooþ/ Mæte og Medal./ skal og a ollum Skiepnum ætlast. DRotteñ bless ade sialþur allar Skiepnur/ Varastu þvi ad bolva þeim Skiepnum/sem Gud hefur blessad/ Miñstu helldur hvorsu opt þu ert þijnum Gude bægur / skylde hañ þier þa þyrermæla / hvar munde

þad

þad vilia vidlenda? Skiepnañ skynlaus þioonar siñe Nætturu/ þo hun sie stundum bæg/ Eñ þa þu ert DRottne þÿnum Ohlÿdugur/ þa þioonar þu þiñe Onætturu/ Fardu þvi vægdarsamlega og varlega i Myskun z Skynseme med þær Skiepnur/ sem Gud heþur þier gieþed/ og vert þÿnum og þeirra Skapara þack lætur.

Þad siøtta og tÿunda Bodord/ virdest mier hier ad hnÿga. Þvi þar hañ baud / ad eirn Madur og ein Kviña/ skyldu eitt Holld vera / stadþester hañ med bædum þessum Bodordum/ so bæde Mañsins og Kviñuñar Hugur z Lÿkame/ halldest iñbyrdis þeirra a mille Osaurgad.

Naþned.

Þesse Dagur neþnest vor a medal Føstudagur/ Ei Olÿklegt ad svo kallest/ þess vegna/ ad Christner Meñ a þyrre Tÿdeñe / hellst þeñañ Vikudag/ þiædu siñ Lÿkama med Føstum/

um/i Mining HErrans Christi Pijnu/ hvoria han a þessum Vikudeige pyrer oss leid. Nytsamlega Epterteкt ma þetta gieþa. Fyrst þa miñer þad þig mijn Saal/ a adskilianlegar Føstur/ sem Ritningeñ umgietur/ A nockrar vilium vid minast.

1. Fyrst er ein Jardteikna Fasta/ hun siest a Moyse/ Elia og Christo/ Hvør þeirra þastade 40. Daga og 40. Nætur/ hun sijner þier Almætte DRottens/ sem þram yþer øll Natturleg Medøl verkar og wtrietter þad hñ vill/ og þegar hañ vill. Gott er Almætte DRottens ad treista/ eñ mhætta hans ad Oporþu ad þreista.

2. Er Natturleg Fasta/ þa Madur byndst Matar og Dryckiar/ ad sialfs Vilia/ og stendur i sialþs Vallde/ þo a ecke nie ma Madureñ sig a siñe Heilsu þar viliande med skada / þad þimta Bodord DRottens stendur þar a moote.

3. Naudþasta/ þa Madur fær ecke Medøleñ ad nærast a/ so sem skiedur a Hallæris

Nallæris Tijmanum/ Nun er ſtundum Synda-Staff/ ſo ſm ſkiede i Jeruſalems Eydelegging/ Stundum Reynſla Guds Barna/ ſo ſem a Lazaro/ Luc. 16. Tak heñe med Poleñmæde og Ydran/ hockneſt Gude þig med heñe ad hyrta z reina.

4. Er Nræſnara Faſta / under Gudhrædſlu Skyne/ ſo ſem Phariſearans / ſem ſier hrooſade i Muſterenu/ hana varaſt þu/ þvi hun er meir Synd eñ Goodverk.

5. Er Ydranar Faſta/ ſo ſem Niniviteña/ hun er bæde good og loþleg/ þa hun ſkiedur þyrer utaſt Nræſne og Afgudadyrkun/ og er ytra ſiñelegt Ydrunar Merke/ og være Oſkande/ hun Guds rækelega tijdkud være/ a øllum almeñelegum Bænadøgum.

6. Er Chriſteleg Faſta / hvøria Meñ hallda i Bindinde ſiñar Fædu / fyrer Berging Chriſti Nollds z Bloods/ og ma kallaſt ein good ytre Sidſeme / hana halldtu/ ſo þu giefer ecke ødrum Nneyxle.

7. Er Sparsemdar Fasta / þa Madur med Hoope og Sparseme/ neyt-r Matar og Dryckiar/ um̃ hana talar HErrañ Christur so/ Luc. 21. Siaed til/ad ydar Hiørtu þyngest ecke af Of-nte edur Ofdryckiu.

8. Er Gudhrædslu Fasta/þa Madur bindst fyrer øll Jllverk/ z lætur ecke epter Holldenu/ þess Gyrnder ad rækia/ Rom. 13. Um̃ hana verdur talad hia Esaiam Spamañe/ 58. Cap.

J ødru lage miñstu / ad a þessum Vikudeige / leid DRottenn vor JEsus Pijnu og Dauda/ þad þacka þu þijnum Gude af øllu Hiarta/ og hugga þig vid hñs Forþienustu / og bid DRottenn um̃ Hialp heilags Anda / so þiñ gamle Adam/ þad er øll ill Gyrnd og Tilhneig-ing Holldsins / mætte med Christo þijn-um Lausnara / Daglega Krossfestast og deydast. Þesse Pijnu Dagureñ Christi/ var fiorde Dagur i Vikuñe. Sex Frel-sis Stade gaf Gud Jsraels Sonum i Gydingalande/þangad ætte sa ad flija/

og þar skylde þrÿ vera pyrer øllū Eptermælum / sa ødrum vard Qviliande ad Bana/ þar skylde hñ vera iñ til Dauda þess ædsta Kieñemañs / þa vard hñ allstadar frÿ og priæls / og matte bwa hvar hñ villde. J Pÿnuñe Christi verdur þier mÿn Sæl / vÿsad uppa þÿsna sex Frelsis Stade a heiløgum JEsu Lÿkama / þad eru hñs Fim̃ stærstu Sær/ a hñs Hondum / hñs Footum og Sidu / Siøtte er hañs Þyrne-Coronu Svida Sær/ þangad plÿdu/ þa þu hef ur porsied þig i nockre Misgiørd / þar halldtu þig med Trwñe/ þar verdur þu þrÿ fyrer øllum Eptermælum og Akløgun Logmalsins / Samvitskuñar og Diøpulsins / þar verdur þu ad Eilÿfu þrÿ og friæls / þviad fyrer Dauda þess ædsta Kieñemañs / HErrañs JEsu Christi / er þier þad eilÿpa Frelsed wtvegad.

JEsus.

JESUS.

Nadsamlegur ertu Miñ HErra JEsu / fyrer Sioonum miñar Sælar / J þessu þÿnu Skøpunar Verke / sem og øllum ødrum. Þu skapader a Jørduñe Kvikþienadeñ / mier sem ødrum til Gagnsmuna. Blessad og lofad sie þitt Forsorgunarsama Fødurs Hiarta / og eilÿfar Þacker sieu þiñe Aurlætis-milldu Hønd. Marger Gudhrædder Meñ hafa vered þrætar Meiningar / ad Vreñ z Asneñ hafe stÿndt a sier Lofningar Merke fyrer þier / þa þu nÿfæddur varst Reyfum vafeñ / J Jøtuna nidurlagdur / lwtande þier so sem sÿnū Skapara. Nadrañ kieñde Krapt sÿns Skapara Befalningar / þa hun liet Oskaddada vera S. Þals Hønd / þar þu hafder ædur so sagt / J mÿnu Nafne munu þier Høggorma upptaka / Marc. 16. Eins stioornast og eñ allar Skiepnur mier til Þarfenda / epter þiñe Skickun / þu sem sialfur ert þad

N eilÿfa

eilyfa Almættis DRD Fodurſins / þvi er mijn Skyllda i Dag og alla Tijma / þig ad prijſa / og þier Lof og Þacker ad ſeigia / æſamt þijnum himneſka Fodur / og heilogũ Anda. Þu varſt þad Nær vijſaſta Rædaneyte Guds Fodurs / og Guds H. Anda / i Mañſins Skøpun / þvi er eg epter þijnu Ræde ſkapadur / ſo ſem eg et fyrer þijna Verdſkulldan end⸗urleyſtur. Þu ert ſa Eingell þſſ mik⸗la Rædſins. So ſem þu ert ſa elldſte z ædſte Rædgiafare / ſo ertu og ſa allra vijſaſte / forſijmlaſte / trwaſte z hollaſte i øllum þijnum Rædum. Þar fyrer bid eg þig / miñ HErra JEſu / vertu mier fyrſte og næſte Rædgiafare / i ollu þvi eg þarf um̃ ad Rædſlaga / i miñe Em⸗bættis Vtrettingu. Leyſtu øll mijn Vandræde / med þijnũ allra Vijsdooms⸗fulluſtu Rædum / Vardveittu mig fra øllum illum og Ohollum Rædum / Holld⸗ſins / Diofulſins z falſkra Mañа. Gief þu mier Ræd til / ad fylgia þijnum allra trwuſtu Rædum / og læt mig ecke med

Hverwd og eigeñ Skijþ-Siñe / forsmaar
nein Gudhrœddra Maña og þiña trwr-
ra Hioona good Raad / so eg ecke rate i
Skada fyrer mitt eiged Einrœde. Miñ
Drotteñ / þu skapader mig þyrst epter
Guds Mind / og keypter mig aptur til
Guds Mindar/med þiñe Kvøl z Pijnu/
hun byriast ad eins i mier/ i þessu Lijfe/
lattu hana fullkomnast a mier i eilijþu
Lijþe. Miñ Lijkame er aþ Iordu/
verdur og aptur ad Iordu / Almætte
þitt mun hañ og wr Iorduñe aptur
Dijrdarlegañ uppreysa / þvi treyste eg
Eþalaust.

Aþ Adams Sijdu skapader þu Brw
de hañs/ þa hañ svaþ/ Eñ þijna eigeñ
Brwde bygder þu þier af þiñe Sijdu/
þa þu a Krossenu sofnadur/ varst giegn
um þijna Sijdu stungeñ/ Þijn Christne
er þijn Brwdur. Eva odladest sitt
Nafn aþ Mañenum / þad gaf Adam
heñe / þa hañ vaknade / og sagde hun
skylde kallast Karliña. Þu gafst þiñe
Brwdur veglegt Nafn/aþ þijnu Naþne/

 epter

epter þad þu varst til Himna uppstigeñ/ þvi þu heiter Christur/ eñ hun Christne/ og vær aller Christner. Þu blessader Mañeñ/ og gafst hønum Herradæme/ yþer þijnum Handa-Verkum/ Lattu þa þijna Blessan yþer mier hvyllast/ alla mijna Lijfdaga/ og hialpa þu mier/ med Skynseme og goodre Skickuñ ad høndla med þær Skiepnur/ sem þijn Raad virdest ad leggia under mijnar Hender. HErra JEsu/ þu ert sialfur sa riette Emvallds HErrañ allra Skiepna/ Vertu alla Tijma miñ HErra/ miñ DRotteñ og miñ Gud/ og lattu mig under þiñe Mysskunsamre Vernd og Herrastioornan lifa/ hier stundlega blessadañ/ og añars Heims eilijflega sælañ/ AMEN.

Laugardags Jdkun.

A sioúnde og sijdaste Dagur Vikuñar/ er Laugardagureñ/ A hønum hvijldest Almatt

ugur Gud/ aþ øllum siinum Verkū/ sem hañ haþde giort / eige þad ad DRottteñ være preyttur edur lweñ aþ siñe Ydiu/ Nelldur hætte hñ vid/ ad giøra edur skapa Skiepnurnar / med þvi sw þyrsta Tegund allra Nlut ka var þar þullgiord / Eige helldur hætte hañ so vid siin Verk / ad hañ ste med øllu Idiulaus/ helldur stioor nar hañ og stijrer øllum skøpudum Skiepnum/ helldur þeim vid Magt/ og þorsorgar þær allar Nædarsamle ga/ Þar þyrer seiger Endurlausnareñ vor/ Miñ Fader verkar allt til þessa/ Eg verka og eirneñ.

HJer heþur þu miñ Sal/ Fyrst so epter ad taka/ ad þu hallder þijna tilbærelega og Skickunar-gooda Hvijld i þijnu Ervide / Eige þad þu giefer þig i Holldlegt Idiuleyse / Eiele

 edur

edur Omenſku/ og aþrœker edur vanrœk-
er þijna Stiett z Kallan/ edur forſoom-
er þijn beþalud Verk/ helldur ſkaltu ſvo
hvgiaſt / ad þu œtler þier tilbœrelega
Nooþ og ſkickanlegan Mœta / i þine
Jdiu/ Ervide og Vmhyggiu/ med þvi/
ad an Hvijldar og Stillingar/ kan eck-
ert til Leingdar ad vidhalldaſt.

Þar næſt hugleid/ ad DRottenn heþ-
ur i þeſſare ſine Hvijld ſanlega ſied yfer
oll ſijn Verk/ med eirnre Guddoomlegre
Himneſkre Glede/ Lyſting z Vnadſemd/
þviad þad voru þau riettu goodu full-
komnu Verkenn.

Sæl mijn / i allre þine Hvijld / og
ollum þeim Tijmum / ſem þier maa an-
ars a mille verda / þa ſkylder þu þad
prekaſt verda maa/ haþa þijna Skiemt-
an z Vnadſemd i Vmþeinking z Yfer-
ſkodan DRottens Verka. Þeir Gom-
lu haþa kallad þa miklu Bygging Him
ens og Jardar / ſem vier ſiaaum / eina
Book med tveimur Blodum. Þad eina
Bladed er Himenenn / Letred þar a / eru

øll þau fegru / lioomande og lysande Himen-Tungl / og þeirra allur Herskare / þar af mætti lesa og læra DRottens Dyrdar-Vellde / Almætte / Speke og kroptuga Giædskusamlega Stioornan. Þad annad Bladed er Jørdenn / Letred þar a / eru allra Handa Eykur / Bloomstur / Grøs / Alldene / Jurter og allra Handa ymisleg Dyr / Fienadur / Skridkvikende / Fuglar og Oteliannlega mørg Vøtn / og Fiskakin / hvar af þu mætt lesa og læra / ad þeckia DRottens yfirfliootannlegann Rijkdoom / milldelega Forsorgun / z Fødurlega Giædsku. Alldrei ættu Augum þad svo ad lijta / ad Hiarta og Munnur sie ecke til Reidu / Gud ad elska og heidra / svo sem eirnn Nædugann Fødur / og hnn ad Ottast og tilbidia / svo sem Almættugann HErra. Ad soddan Ihugan DRottens Verka / er længtum meire og þarflegre Skiemtun / enn øllum ødrum Heidenna Manna Sagna Bookum / þo þeim sie ecke med ollu burtkastande.

O hvad þøgur og mgiætlega lyſteteg / heþur þa ſw nÿſkapada Veroͤlld vered i þañ Tÿma / med øllum ſÿnum nÿum og ferſkum Blooma / lÿka ſm ein ung og frÿd Jungþrw / under ſÿnu fegurſta Brwdar-Skarte. Hvad er hun nu hia þvi ad reikna / nema ſvo ſem ein gømul wtliþud ſorgande Ekkia / ſem øllum ſÿnum þagra Jungfrwr Yþerlit / og lyſteleguſtu Brwdar-Skarte heþur tÿnt og tapad? Þvi velldur Mañaña Vondſka og Rœnglæte / hvort ed øll Giæde og Gooda þorhindrar / ſo ſem Jeremias Spamadur medkieñer.

Hvad mikell Munur hyggur þu vered haþe a Jørduñe / þa DRottenſ leit yfer øll ſÿn Handa-Verk Oſaurgud og Oſpillt / og þa hñ leit aptur yþer Jørdena / þorſpillta aþ Syndum Mañaña þyrer Noa-Flood? Þad mœ rœda af Ordum Ritningareñar / þvi um þ þyrra Aliked DRotteñs talar hun ſo: Og ſiaþad var allt harla Gott. Eñ um þad ſeirna ſeiger hun: Øll Jordeñ var þordiorþud /

diorfud/ etc. Eñ hvad miklum Mun meir/ ad nu er Jordeñ pordiorfud ordeñ/ vegna Mañaña yper Mata vaxeñar Bondsku/ er einum Gude lioosast. Nun sijner og i ollum Londum / Stodum og Platzum / par sieu lioos Merke til / ad Blinder mætti a preyþa / eþ ecke villdu þeir Siaendu sia og adgiæta.

Þessu framar giefur DRotteñ oss sialþur / med þessare siñe siounda Dags Hvijld/ svo sem Form og Fyrermindan/ til vorrar riettu Suñudags og Hatijda Hvijldar/ þvi þa eigū vier ad yfergiefa þad lijkamlega Ervided / og giefa oss Toomstund ad yperskoda z grunda Verken DRotteñs. Vier eigum ad hvijla vorn Lijkama / og gieþa Gude Toomstund ad verka i oss fyrer sitt Ord og heilagañ Anda.

A þeim þremur Stoor-Hatijdum Aarsins / hoþum vier þau hellstu og þurdu-dædsamlegustu DRotteñs Verk ad yperskoda.

A Joola Hatijdeñe / eigum vier ad

 þeinkia

þeinkia um̃ / og yferskoda þañ mikla Leyndardoom/ þar Gud bæddest i soñum Mañdoome/ af Oplecklabre Meyu/ þar Jklæddest Gud Mañs Mind/ so Madeveñ næde aptur Guds Mind.

A Pauska Nætudeñe / eigum vier ad rañsaka JEsu Christi Vpprisu / þar sieum vier Daudañ deyddañ / Diofuleñ sigradañ/ Helvijte nidurbroted/og oss þræilijfum Dauda med øllu þrelsada / og vissañ Obrygdulañ Spædoom vorrar Vpprisu fra Daudum.

A Hvijtasuñu Nætudeñe høfũ vier ad miñast a / Avøxteñ HErrañs JEsu Forþienustu z Medalgongu/ þvi þar sieum vier Himeneñ opnadañ / heilagañ Anda oss sendañ/ og þa heitu Hiartans Elsku þess lifanda Guds med hønum hingad til vor færda og flutta / og oss fyrer hũs Huggun / Hialp z Kraps Jñsiglada.

A øllum Suñudøgum/ hofum vier ad athuga vors HErra JEsu Christi Ord z Verk/hvør øll ad eru furdañleg/

samsam-

vædsamleg/ miuk og mystunarfull / alskijnande og lioomande i Elsku / Ast / Nad z Sañleika / um̃ þetta allt i sierhvørt Siñ ad þeinkia nytsamlega/þarf Tijma og Stund.

Lattu mijn Sæl þiñ Lijkama eiga 6. Dagana til siña þarfenda/þo i Guds Vilta/eñ gieþ/þu Lijkame/Sæluñe þañ siøunda Dageñ / so hun þa hvijlest og hugsvale sier / i Yfersködun DRottenes Nædar-Verka.

O þu forgeingelega Nræ/ þu heþur einsamall Gagn aþ þiñe Idiu / Hvad hefur Sæleñ þar aþ / nema optsiñis Skadañ eirn ? Lattu þier nægiast med þijna sex Daga/ þar med heþur þu æræd noog. Good og heiløg Idia Sælareñar a þeim einum siøunda Deige/ er so heilnæm og holl/ ad þu mætt þess med heñe ad Eilijfu nioota / i Himnarijkis Vendañlegre Glede/ Ræntu hvørke þig nie hana slijkum Gooda.

DROtteñ blessade sialfur þeñañ Dag/ og sette hañ bæde Mañenum og allum

ollum þeim Skiepnum sem under hans Hende þioona/ til Hogglldar/ so sem Lög⸗mal DRottens þar um gieþed vottar/ Devt. 5. Þocknanleg er DRottne vorum/ Hogglld og Rooseme/ ei ad eins þyrer sig sialþan/ med þvi han er sialþ⸗ur sw allra besta og stillingarsamasta Hogglld z Rooseme/ Helldur z eirnen vill han sia og vita vora Hogglld z Roosemd. Eitt Mans Hiarta/ sem sier er Ills medvitande/ er Hogglldarlaust og Droo⸗samt/ þvi kan þad ecke Gude ad þockn⸗ast. Myn Sal/ haþer þu vegna þina Synda so Hogglldarlaust og Droosamt Gied / þa leita þu þvi Hogglldar hia HErranum JEsu/ þyrer sana Trw a hans Naþn/ han er sw riettа Hiartans Hogglld og Stilling / þvi so seiger han sialþur/ Matth. 11. Komed til myn/og skulu þier Hogglld þina Salum ydrum. Hiartad þullt af illum Gyrndum/og oþ⸗mikellre Astundan Jardneskra Audæfa/ Magtar og Metorda/ hefur aungva goda Hogglld/ so sem Amons og Ach⸗

abs

abs Dæme siina/ og eitneñ Absalons. Amon lagdest siwkur aþ Gyrnd til Syst ur siñar Thamar/ Achab af Gyrnd til Naboths Wijngards/ Absalon svaf ecke vært / þa hañ villde verda Kongur. Pad kañ og ecke Gude ad þocknast/ þvi Kappkosta pad fra þier ad leggia. Nöyll þiñ Hug i Von og Eptertbid Nimneske ra Vellystinga/og vert til Frids med þiñ skamtadañ Verd. Ep þier veitet þungt ad versla einu Punde/ þa munde þier ecke liettara veita med tiju. Pad Hiarta sem býr yþer Natre/Reide/Þræt um og Sundurþicke / hefur aungva Nyylld/añ og ecke helldur ødrum Nyyllds ar nie Roosemdar/ so sem Cain / pad þocknast og ecke helldur Gude. Fordastu þar þyrer Natur/ Agg/ Reide/ Þræt ur/ Sundurlinde z Tvydrægne/Gal. 5. Þvi pad eru þaug bølvudu Hollds ins Verk/ sem bañ og þyrermuna Mañ enum iñ ad ganga/ edur ad erþa Guds Rijke. Astunda helldur Eindrægne Kiærleikans/ fyrer Band Fridarens ad

hallda/ so Fridarens Gud lyåþe Lyst-ing hia þier ad blijfa og bwa : Hviad/ Sæler eru Fridsamer/ þeir munu kallast Guds Børn/ Matth. 5.

So sem Gud DRottenn hvijldest þann siøunda Dag / aþ sijnu Skøpunar-Verke/ so hvijldest og HErrann JEsus i Grøfenne a siøunda Deige Vikunn-ar/ad fullendudu Erþvide Endurlausn-ar-Verksins. Flester lærder Menn hall da/þann Hvijldar-Dag HErrans JEsu i Grøfenne/ haþe bored uppa þann sama Arsins Dag/sem þann þyrsta DRott ens Hvijldar-Dag i Skøpunenne.

Ad sijdustu / lijka so sem þad / ad DRottenn hvijldest þann siøunda Dagenn/ og blessade hann. So hafa og þeir Gr ... dreiged sier þa Meining þar af/ ad Heimur þesse skylde standa sex Þu-sund Ar/og a þvi siøunda Þusund Are/ skylde Ending z Umbreiting allra Hluta verda/ fyrer Tilkomu JEsu Christi til Doomsins/ þa er vijst þa verdur wt i Høndena aþhendt/ ollum Riett-trwud

um

um Guds Bornum/ ſw eilyfa Hvijld =
Bleſſun/ þa JEſus til þeirra ſeiger:
Kome þier bleſſader/ Matth. 25. Þeir
Gomlu haþa ſtyrkt ſijna Meining med
þeſſu. DRottenn ſkickade ſiøunda Dag=
enn Hvijldar=Dag/ Exo. 20. Siøunda
Ared ſkickade hann Hvijldar=Ar Jardar=
ennar/ Frelſis=Ar Þrælanna/ Skullda=
kvittunar Ar Fætækra/ Levit. 25. A
ſiøunda Deige/ i ſiøundu Ferdenne kryng
um Jericho Mwra/ hrundu Stadarens
Mwrar nidur fyrer Joſua og Jſrael.
A ſiøtiju Ara Freſte/ frelſuduſt Jſraels
Menn wr þeirre Babiloniſku Herleidin=
gu. A ſiøundu Stundu hvarþ Kaldann
fra Kongs=Mannenum til Capernaum.
Med þvi ſiøunda Ordenu ſoþnade JE=
ſus a Kroſſenu. Nu a þeſſu Are 1660.
vantar epter almennelegum Reikninge /
uppa þaug 6000. Arenn/ 373. Ar.
Tijmans Punctar aller/ſtanda i DRott
enns Vallde/ enn ecke Mannlegre Vitund.
Enn þad ma aþ Orde DRottens aud
velldlega ſkilia/og þad Merke ſijna all=

ar Skiepnur a sier/ ad ecke mune længt til Heimsins Enda. Vaked og bidied/ er vor besta Regla. DRottenn JEsus giefe oss vel vidbwnum ad vera/ nær sinn Kalled kiemur/ so vier verdum þa verduger fundner/ ad standa framme fyrer Mannsins Syne/ þa hann byrtest.

Marger hafa og hallded / ad a sio-unda hvoriu Alldurs Aare Mannsins / være vid ymislegum Umbreytingum hætt-ast/ og einkum þa nijustnum sio reiknast/ þad er þad sextugasta og þridia Alldurs Aar Mannsins / a hvoriu þeir hafa Vara teked / ad marger ypparleger lær-der Menn hafe burt sofnad/ einkum Lut-herus / Philippus Melanthon ; Buch-holtherus/ Erasmus af Roterdam/ og fleyre / Enn sa er sæll/ sem daglega byst vid ad deya / og lifer jafnann i Guds Otta/ þvi vorer Tijmar standa i Hende DROTTens.

Nu þo þesse siounda Dags Hvijlden DRottenns / eige med riettu heima i þvi þridia HErrans Bodorde / samt ma þ[...] siounda

siounda og nijunda DRottens Bodord hier ad hneygiast / med þvi DRotten vill epter Jnnehallde þess nijunda Bodords/ ad þinn Hugur hvijlest fra allre O- leyfelegre Gyrnd/ til Naungans Eyg- na edur Audæfa / so þu ecke Onnder þinn Hug/ med Upphuxan Klookenda / Yfervarps Riettenda/ og Rangfærslu Laganna/ ødrum til Fieþyrringar/enn hier til Ubata / þvi er Achabs sturlad Hug- arfar/vegna Naboths Akurlendes ølluṁ fyrerboded. Nu vill z epter Nlioodo- an þess siounda Bodords / ad þu hvijler þynar Hendur fra Gripe/ Okre/Rane/ Stulde og allre Fyrermunan a Naung- ans Gotse z Gagne. Sijnum Rætt- ar og Adgiætnis Augum ma og a/ sier- hvør yfer sitt lijta / og Adstodar Augun til annars Eygna renna / þa Þörf kref- ur / Enn Agyrndar og Ofundar Auga a wt ad slijtast/ og burtkastast. Uñu skaltu þar fyrer Naunga þijnum Hollð- ar/ med sijnum skømtudum Verde / sem Gud hefur honum giefed / og svo eiga

aller vorer Vikudagar / ad vera vorer z Naungans Hvijldar Dagar / bæde in Activo og Passivo. Sialfer eigum vier ad hvijlast fra ollu Ranglæte / og eirnen una vorum Naunga Hvijldar / fyrer voru Ranglæte.

Nafned.

ÞEsse Dagur verdur hia oss kallad ur Laugardagur / af Þvotte edur Hreinsun / N   r pyrer hn og verd ut nefndur i Nyia Testamentenu/Þvott-dagur/ mæ ske af Þvotte edur Hreinsun Handa/ z allra Verkfæra/ sem til Guds Þionustugiørdar høfd voru / hellst a Døgū Phariseana/ Edur z af Þvotte edur Laugan Kienemanana i Gamla Testamentenu/ sem ecke mattu Opveg-ner ganga ad Altare DRottens a Hvijld ardøgunum / þad er ockur myn Sæl til Eptertekta.

Adur fyrst i Gamla Testamentenu/ var þsse vor Laugardagur/ boden Hvijld-

ardagur

ardagur DRottens / so han skylde hei-
lagur halldast / J Mining DRottens
Hvijldar / ad fullgiordu Verke Skøp-
unarenar / so sem ædur er sagt. Nu
er han hia oss halldenn Vyrkur Dagur/
og so sem sa siøtte i Vikune / en i hans
stad er vor Sunnudagur / nu a þessum
Nija Testamentesins Tijmanu/ Heilag-
ur halldenn / og svo sem sa siøunde reik-
nadur/ J Mining J Esu Christi Vpp-
risu / þvi þa gieck han inn i sijna eilijfa
Guddoomlega Dijrdar-Hvijld / ad yfer-
stødnu Ervide Endurlausnar-Verk-
sins / sem þwngt a hønum la i sijnum
Manndome/ og er Meining fra Gømlu/
ad Postular DRottens hafe epter hans
sialfs Skickun / þessa Vmbreyting
giørdt / til eins Merkis / ad Gydinga
Ceremoniur og Tijdagiørder þess Gam-
la Løgmalsins være aflagdar.

Nafned mijner ockur/ sierdeilis a þrig
gia handa slags Hvott / sem Ritningenn
hellst eptertakanlega umgietur. Sa

Fyrste verdur nefndur hia Esaiam Spamanne/med þessum Ordum : þvoed og hreinsed ydur / Taked burt ydvart Ogudlegt Athæfe/fra mijnum Augum/ seiger DRotten / Esa. 1. Þesse þvotturenn merker sanna Ydron / edur grætande Tær eins ydrande Syndugs Manns. Jeg væte umm allar Nætur mitt Legu-rwm / J mijnum Tærum / seiger David / Psalm. 6. Snwed ydur til DRottens / med Fostum/ med Grate og Harme/ seiger Spamadurenn Joel 2. Cap.

Vm þann annann þvottenn/talar Spamadurenn Zacharias/ med þessum Ordum : A þeim Dogum mun DRottenn giefa Davids Hwse eirn eyrg open Brunn/ til Afhreinsunar þeirra Synda. S. Johannes giorer hier eina Postillu yfer / so seigiande : Blooded JEsu Christi hreinsar oss af allre Synd / þar i Laugar sig ein ydrande Saal/ med sanne Trw / umm Fyrergiefning Syndanna/ fyrer JEsu Blood.

Þess

Þess þridia Hvottarefis / giefur hin heilage David / med þessum Ordum / Jeg hvæ mijnar Hendur i Meinleysenu/ þad merker Lijþernesins Betrun. Pilati Handa-Hvottur kiemur þar ecke vid ei helldur Handa / Krwsa og Kiet Hvottur þeirra Hræsnisþullu Pharisæara. Hræsne og Yfirdrepskapur er lijka sem saurugt Vatn / þess meir sem Madur hvær sig þar i / þess Ohreitne verdur hañ. Mijn Sal / halldtu nu þiñ Laugardag / ei sijdur i Verke eñ Nafne. Hugsa þu um / hvad opt og mikelega þu hefur saurgast/ z Ohreitn orded fyrer Augum DRottenš/af syndsamlegum Hugreñingum / Ordum og Athøfnum/ a nu umlidnum sex Vikuñar Døgum / Hvo þu nu þetta Syndakamed af þier / med heitum Hiartans Ydrunar Tarum / og audmiukre Jatningar og Bænar Andvarpan / Hreinsa þig med JEsu Christi Bloode stadfastlega af øllu Megne og Mætte Hiarta

 þijns/

þÿns/ trwande Fyrergiefningu Synd-aña/ fyrer hañs Blooduga Verdſkulld-an. Þvo þu þier i Meinleyſe Handa þiña/ med Hiartans alvarlegum Aſetn-inge/ Lÿferned ad forbetra/ ſvo muntu a Morgun þveygeñ og hreirn/ byrtaſt i DRottens Hwſe/ fyrer DRottens Aug-lite/ þad er ſw hædſta Glede Sam-viſkuñar.

A Laugardøgunum hreinſa Meñ z þvo Lÿkama ſiñ/ og þad ſem Meñ prÿ-da ſig med i Samkunduñe/ ſo þeir verde ecke til Mÿnkunar nie Vidurſtyggiu fyrer añara Mañа Augum. Hvad miklu framar ſkyldum vier fyrerfram/ þegar a Laugardøgunum/ þvo Samvit-ſkur vorar/ fyrer ſaña Ydran/ rietta Trw og goodañ Aſetning/ af Dauð-legum Verkum/ til ad þioona Gude lif-anda/ ſvo vier i Samkundu DRottens/ verdum ecke Gude og hañs Einglum ad Vidurſtyggiu.

Þegar Joſua atte ad leida Iſraels

Lÿd

Tijd yfer um̃ Jordan / þa liet han̄ wt⸗hroopa fyrer Folkenu/þesse Ord/ Helg⸗ed ydur / þvi a Morgun skulu þier sia Dadsemdar⸗Verk DRottens. Þad skylde og ætte ad vera vor Laugardags Amiñing / hviad i Kyrkiu⸗Søfnuden⸗um sier þu Dadsemd DRottens / þa þu sier Søfnuden̄ i goodum Tijdsins og Landsins Fride til samans komen̄/ und⸗er dadsamlegre Þolen̄mæde DRottens. Dadsemd DRottens sier þu/ þa þu sier Kiennemanen̄ i Skriptar⸗Stoolnum / bodande Syndaña Fyrergiefning / med Handaña Yppaleggingu / og a Predik⸗unar⸗Stoolnum / kun̄giørande open̄ber⸗lega øllum Trwudum / Frid vid Gud fyrer JEsum Christum/ Þrÿsa mætti þa Gud med Forundran Hiarta þÿns / sa ed þvilijka Magt hefur Møñunum giefed. Dadsemd DRottens sier þu i Vtdeilingu JEsu Lijkama og Bloods / under Braude og Vÿne/ i þvi Hæverd⸗uga Sacramente. Dadsemd DRott⸗

enñs ſier þu/ þa þu ſier Kieñemañeñ med upplyptũ Hondum / Bleſſa þig i Nafne DRottenñs / hvar uppa þu att og med Guds Børnum/ ad ſeigia eitt hiart anlegt Trwar Amen.

Hier ad auke miñſtu / ad allar vorar Æfe-Stunder/ wtleidaſt med þeſſum ſex Vikudøgum. Øll Æfeñ vor er ecke añad eñ Armæda og Erviide/ þo kiemur eplauſt og Obrygdañlega / ſa ſiøunde Hvijldar-Dagureñ epter/ þa leggſt Likameñ i Jørd/ og hvijleſt af ſijnu Ervide. Breyttu þeſſu ecke um̃ miſijn Saal/ halldtu ecke ſex Daga Hvijld Æfe þiñar i Synd og Ydrunarleyſe / edur Syndſamlegu Hollds Sælgiæte / med þeim Rijka Mañe / þvi þa er Ervidis Von i eilijfum Kvolum/ Luc. 16. Ervida þu helldur uppa þad / ad þu þyrer ſaña Ydran / verder laus vid Synder þijnar/ þa kiemſt þu til eilijfrar Hvijldar/ epter Stundlegt Ervide. Ervidis Mañeñ langar giarnañ epter
Hvijld-

Nøgldar-Deigenum/ Lat þig og længa epter þiñe eilijfre Sælar Nøgld / og hugga þig i þiñe sex Daga Armædu / vid Von epterkomande Sælu/ og lætu med Hialp DRottens / hvørn einasta Æpe-Dag þiñ vera / Ydrunar/ Trwar og Leidriettingar Laugardag / þvi þu veitst eige nær til þijn verdur sagt / so sem til Jsraels Maña a Eydemørk-uñe / Þier hafed noogu leinge hier vered/ Taked ydur upp og ferdest. O-HErra JEsu/ Lattu oss i þijnum Hei-lagleik helgada/ þa ad sia þijna Dad-semd / J þvi Himneska Fødurlande / Amen.

JESVS.

MErkelega skijn þu ... fyrer Sioonum / miñ HErra JE-su / i þessare siøunda Dags Ha...deñe þijns Himneska Fødurs / Þar Nøgldest Faddereñ i siñe Speke /

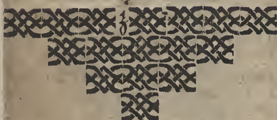
og forlystade sig med Guddoomlegri Glede/ i sijnum Vijsdoome/ Pad var-stu og ert min HErra JEsu/ þu ei-lijfa Spekeñ og Vijsdoomureñ Fødur-sins/ þa hvijldest þu Spekeñ Guds i Fødursins Brioste/ þorlystande bæde hñ og þig/ i hañs og þijnum Verkum. Þa hvijldest Heilagur Ande/ i Fødur og Syne þorlystande sig i þier/ þu Spekeñ Guds/ og þig aptur þorlystande i sier/ med sijnum Lijfgunar Krapte / lifande og þrioþsamar giørande allar Skiep-nur.

Miñ HErra JEsu/ Vertu Hvijld og Forlysting miñar Sælar og mijns Hiarta. Drag þu mitt Siñe og Hiar-ta þra Holldlegū Vellystingum. Lættu mig ecke leita Sælu miñe Hvijldar/ hia neinum Jardneskum Hlutum. Ver-tu Hvijld miñe Samvitsku/ þa hun vegna Syndaña verdur Oroosøm. Ver-tu Hvijld miñe Sælu / þa Dioþull / Daude og Synd vilia hana Onæda.

Vertu

Vertu mijn Hiartans z Hugar Hvijld/ þa eg þiñ ecke meir Huggun nie Hvijld hia Moñunum eda Heime þessum / i mijnum Anaudum. Gief þu Sælu miñe eilijfa Hvijld a Himnum/ og uñ þu af Nad þiñe Lijkama mijnū Hvijld ar / i Guds Barna Reit a Jördune. Hvijldu jafnañ i mier / so eg meige æ-tijd hvijlast i þier. Þu befaladet heilagañ ad hallda þiñ Hvijldar-Dag. Kieñdu mier þa þijna Skickun ad gio-ra. Gief þu mier Krapt og Styrk/ ad giöra þad þu befalar / og befala mier so ad giöra hvad þu villt. Ver-tu alla Tijma sialfur mijn rietta z soña Hvijldar-Dags Helgun/ Og helga mig i þijnum Sañleika/ þitt Ord er Sañ-leikur. Þu hefur Hvijldar-Dageñ sialfur blessad/ Vardveittu mig/ so eg ecke a Hvijldar-Deigenum bölve / nie Bölvunar-Verkeñ viñe. Stadfestu yfer mier þa Blessun / hvoria þu lætur boda / a öllum Hvijldar-Dögun-um/

um/ i þynu blessada Evangelio. Lattu mig vaka og sofa/ lifa og deya/ vina og hvylast/ under þeirre Blessun/ med hvørre þu lætur hvøria Hvÿldar-Dags Þionustugiørd endast. Lattu mig med þine Blessun blessadan/ enda øll myn Dagsins/ Vikunar og Æfenar-Verk. Lattu mig og sialfan þine Blessan blessadan/ sia þig z heidra þig i eilÿfre Vegsemd/ þu Blessade JEsus/ Eilÿfrar Dyrdar Odaudlegur Kongur/ AMEN.

Errata.

B. 1. b Lin. 4. les Eilijft. C. 8. b Lin. 17. les Goodu. D. 6. a Lin. 23. les Falls. F. 3. b Lin. 13. les Soottar. H. 1. a Lin. 20. les Þeir.

Þessar og adrar vidlijkar Stafa-villur (ef fleire hittast kuñа) Lagfære gooder Meñ / og lese i Maaled.

